UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

27
КВІТНЯ 1972
Число 17
No
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
APRIL 27, 1972

Українець призначений членом Керівної ради університету Альберти

адвокат Петро САВАРИН

(мх) Високу освіту в університеті Альберти в Едмонтоні осягнули вже тисячі українців, завершивши її найвищими науковими ступнями. Багато з-поміж них є професорами університетів в Канаді і ЗДА, а деякі очолюють науково-дослідні установи та є дорадниками президентів ЗДА, як ось проф. д-р Харик.

Відомий українська і спільноті Альберти і Канади адв. Петро Саварин з Едмонтону завершив теж свої студії права в університеті Альберти в 1956 р. і від 7 червня 1957 р. допущений до адвокатури. Його ж то відзначено минулого тижня вельми почесним, але одночасно і відповідальним завданням, бо розпорядком губернатора Мак-Ювена з 11 квітня 1972 р. призначено членом Керівної ради університету Альберти в Едмонтоні, на внесок міністра

(закінчення на стор. 6.)

Військове поготівля для Єгипту коштовне

Єгипетський прем'єр А. Садат старається за всяку ціну поладнати справу єгипетсько - ізраїльського спору, бо постійне воєнне поготівля Єгипту пожирає велетенські суми. Одна ліванська газета написала, щоЄгипет видає 4 мільйони долярів денно на вдержання війська. Більша частина тих грошей пливе за кордон, де Єгипет купує зброю та військовий виряд.

До того Єгипет мусить купувати щорічно два й чверть мільйона тонн збіжжя, бо власного не вистачає для прокормлення населення. 10% збіжжя доставляє СССР, решту — Австралія.

Хоч СССР доставив Єгиптові після війни 1967 р. понад 500 реактивних бойових літаків, головно типу „МІГ-21", 1500 панцирних возів, танків та чимало гармат, президент Єгипту А. Садат вважає, що той зброї замало, щоб починати свіжу війну з Ізраїлем. А СССР, який має в Єгипті понад 15,000 вояків та 100 летунів, що провадять совєтські реактивні бойові літаки найновішого типу „МІГ-23", користується трьома совєтськими летовищами та двома морськими базами, не хоче Єгиптові доставляти більше зброї, бо побоюється, що Єгипет таки розпічне війну з Ізраїлем і її програє. Програна Єгипту була б одночасно й підірванням авторитету СССР серед багатьох держав Близького Сходу, які знають, що СССР допомагає Єгиптові не лише доставою зброї, але теж й вишколом єгипетських вояків.

Нарікають на підривну діяльність

Звичайно на підривну діяльність різних протиурядових груп, головно комуністичних, нарікають демократичні країни, де комуністи ведуть свою підривну діяльність. Але недавно нарікав на підривну діяльність протиурядов и х груп заступник шефа совєтської ослабленої політичної поліції КГБ — Семйон Цвігум. У статті, що її надрукував ідеологічний журнал „Комуніст", Цвігум обвинувачував уряд ЗДА та „міжнародний сіонізм", що вони ведуть підривну роботу серед совєтської молоді, інтелектуальних працівників та серед національних груп у СССР і через те совєтський уряд має з тими групами чимало клопоту.

Свою статтю Цвігум закінчив так: „СССР ніколи не користувалися й не мають замір користуватися того роду методами як зброю в боротьбі з ідеологічними противниками". Видно, що й КГБ вже переконується, то на власний державі, які наслідки має підпільна діяльність, хоч її не підсилюють ані ЗДА ні сіонізм, а є вона наслідком ослабленої „диктатури пролетаріяту", яку комуністи скрізь вихвалюють.

Залізниці домагаються допомоги

Обидві канадські залізничні лінії Сі-Ен-Ар та Сі-Пі-Ар звернулися до уряду з пропозицією заперестати перевозу подорожних на всіх залізничних лініях у Канаді. Ця пропозиція конечна, щоб залізниці могли домагатися від держави відшкодування за перевіз пасажирів на тих лініях, на яких перевіз пасажирів себе неоплачує. Канадська транспортова комісія тоді перевірює домагання й покриває кошти недобору до 80% недоробу.

Канадські фармери сіють більше збіжжя

Канадські фармери плянують сіяти цього року на 11% більше збіжжя, як минулого року. В цілому фармери повинні засіяти 21.4 мільйонів акрів землі.

Між засівами головне місце займе пшениця, зате менше буде цього року ячменю (11% менше), ріпаку (на 37% менше) льону (на 22% менше) та жита (на 16% менше).

ЮВІЛЕЙ „ЕР-КЕНАДА"

Канадська летунська лінія „Ер Канада" відзначала в квітні два ювілеї: 35-річчя існування та 25-річчя пасажирської комунікації між Канадою та Европою. В першому році „Ер Канада" перевезла з Канади до Англії 1,305 подорожніх, а з Англії до Канади — 2,738 пасажирів.

В першому році свого існування в „Ер Канада" працював 71 працівник, а тепер працює понад 17,000.

ВЕЛИКІ СВІТОВІ ДЕРЖАВИ

Комісія для справ населення світу проголосила статистичні дані про різні держави світу. Найбільше населення — в комуністичнім Китаї, що має 740 мільйонів людей, за ним щодо числа населення, йдуть ось ці держави: Індія — 537 мільйонів. СССР — 240 мільйонів, ЗДА — 203 мільйони, Індонезія — 116 мільйонів, Пакістан — 112 мільйонів, Японія — 102 мільйони, Бразілія — 91 мільйонів, Нігерія — 64 мільйони, Німеччина — 56 мільйонів, Італія — 53 мільйони, Франція — 50 мільйонів, Мексіко — 49 мільйонів, Філіппіни — 37 мільйонів.

ЯПОНЦІ ВІДВІДУЮТЬ МАСОВО ЗДА

У 1960 р. у ЗДА 14,879 японців побувало з відвідинами. А в 1970 р. було їх 207,455. В минулому році побувало на Гаваях, що є 50-им американським стейтом, 180,000 японських туристів, головно свіжо подружених пар. Американська летунська лінія „Пан-Америкен" пропонує японським парам подорож на Гаваї з включенням у кошти подорожі вінчання на літаку.

Зміна в виплаті родинних допомог

ДОПОМОГИ БУДУТЬ ДОСТОСОВАНІ ДО ПОТРЕБ РОДИНИ

Федеральне міністерство суспільної опіки та міністерства суспільної опіки десятьох канадських провінцій приготовляються до зміни системи виплати родинних допомог, що обов'язувала в Канаді протягом минулих 27 років.

Дотеперішня система виплати допомог, що основувалася на числі та вікові дітей буде змінена в тому напрямі, що родини, які є бідніші діставатимуть більшу допомогу, а заможніші допомогу зменшать.

В Канаді є близько три й пів мільйона родин з дітьми, з яких близько два й пів мільйона родин будуть мати право на підвищену допомогу. Вони всі мусять виповнити відповідні вимоги, щоб дістати підвищену допомогу.

В дотеперішній системі, яку введено в життя 1945 р., батьки діставали по 6.00 дол. місячно на кожну дитину, віком нижче 10 років, 8.00 дол. на дітей у віці 10-15 років та по 10.00 дол. на дітей, що мали 16 та 17 років.

В новій системі діти нище 12 років діставатимуть місячно найбільше 15.00 дол., а віком 12-17 років діставатимуть найбі л ьш е 20.00 дол. місячно. Висота допомоги залежатиме від величини родини та від того, кілько заробляють батьки дітей. Якщо якійсь родині присуговувала би допомога в сумі 5.00 дол. річно, такої допомоги уряд не буде виплачувати.

Міністерства суспільної опіки збільшують число своїх працівників, які будуть допомагати, якщо буде потрібно, батькам дітей виповнювати внески на родинні допомоги.

Перший проєкт нового закону про родинні допомоги був виготовлений при кінці 1970 р. Проєкт, який тепер є в парляменті, є дещо відмінний від первісного й повинен бути ухвалений на теперішній сесії парляменту й, якщо дістане затвердження сенату, буде обов'язувати від 1 вересня п.р. Цьогорічні внески про допомогу будуть опиратися на податковому звіті, що його цього року висилають батьки родин до податкового уряду в Оттаві. Якщо чийсь прибутки цього року зменшилися, він може виготовити свій внесок на основі приблизного прибутку в цьому році, подаючи докази на зменшення прибутку.

Ірак має клопоти з курдами

У горах країни Іраку живе плем'я курдів барзані, які довгі роки воюють за свою незалежність. Після розгромлення їхнього повстання курди заховалися глибоко в горах, звідки час до часу роблять випади на іракські військові станиці та різні уряди. Іракський уряд ніяк не може договоритися з курдами. Уряд СССР, який має з Іраком дуже приязні відносини, хотів би допомогти урядові Іраку наладнати мирні відносини з курдами.

В Іраку недавно побував прем'єр СССР А. Косигін, але перед ним їздив туди член центрального комітету совєтської комуністичної партії, який мав вести переговори з провідником курдських повстанців Мустафою Барзані. Представник совєтської ком-партії бачився з провідни к ом курдських повстанців, але невідомо, чи й до чого з ними договорився.

Критикують книжку Солженіцина

Російський письменник А. Солженіцин, який минулого року дістав нагороду Нобеля, написав повість про першу світову війну п.з. „Серпень 1914". Книжка вийшла в Парижі в російській та французькій мовах. Тепер совєтські газети надрукували довгу статтю, в якій гостро критикують книгу Солженіцина, закидаючи йому, що він „ображає росіян, а зате звеличує німецький мілітаризм".

Спілка російських письменників, яка викинула Солженіцина в 1969 р. зі своїх членів, закинула Солженіцинові, що він „висловлюється зневажливо про совєтських революціонерів, а зате вихвалює капіталістів як правдивих патріотів". Зокрема обвинувачують Солженіцина, що він в описі битви під Таненбергом, де німці розбили велику російську арм і ю (190,000 вояків), „висловлює по-фашистськи німецьку армію, яка протягом 10 днів розбила царську армію".

Фахівці від совєтських справ уважають, що це є початок чергової нагінки на Солженіцина, яка може закінчитися навіть його арештуванням.

Совєтські клопоти з Мадярщиною

У 1956 р. на Мадярщині вибухло було повстання, яке совєтські війська здушили криваво. Щоб повстання не повторилося знову, СССР держить на Мадярщині своїх вояків. В 1968 р. мадярські вояки допомагали совєтським окупувати Чехо-Словаччину. Здавалося, що між Мадярщиною та СССР панує повна гармонія. Тим часом у минулих місяцях між СССР та Мадярщиною настало напруження. Мадярщина не хоче, щоб совєтські вояки були на її території, а СССР не хоче їх вивести.

Суботня достава пошти

Федеральний міністер пошти Жан-П'єр Коте сказав у парляменті, що поштові уряди, мабуть, будуть знову доставляти по містах пошту в суботу, бо покищо не знайдемо іншого способу, що робити з суботньою поштою. Міністер переговорював уже в тій справі з юнією листоношів, які зразу були поставилися прихильно до суботньої достави пошти, але відтак змінили свою думку й заявилися проти суботньої достави пошти.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 21 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 28 травня, о год. 2-ій пополудні.

В неділю, 14 травня Свято помісности УКЦ

Едмонтонська рада українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви влаштовує в неділю, 14 травня торжество для вшанування 80-річчя з дня народження Верховного Архиєпископа Блаженнішого Йосифа та відзначення Свята помісности Української Католицької Церкви.

В Архиєрейській св. Літургії візьме участь ВПресв. митрополит Кир Максим (Германюк), який теж виголосить того дня пополудні доповідь.

Докладна програма святкувань буде подана незабаром.

Коротки вісткu

Албертський уряд ухвалив виплатити 161,000 дол. на пропаганду за продажем Албертських рільничих продуктів поза Албертою та в різних країнах світу.

32 албертські промислові компанії виставляють свої промислові вироби на промисловій виставці в Ґановер, Західна Німеччина. Окрім Альберти, там виставляють свої промислові вироби теж Онтаріо, Квебек, Брит. Колюмбія та Ню Брансвік.

Четверо ванкуверських лещетарів, які вибралися на лещета на лещетарський терен, 50 миль на північний захід від Ванкувер, засипала лявина. Їхні тіла віднайдено.

Канадські фабрики паперу виробляють річно понад 10 мільйонів тонн газетового паперу, 4,506,000 тонн інших паперів та картонів та 721,000 тонн паперів та картонів для будівельної промисловости.

Совєтська корабель на компанія розпочала правильні перейди вказних вантажних суден з пристані Карсаков, на острові Сахалін, до Ванкувер. Совєтська компанія має 70 суден для перевозу вантажу.

Канадські черевики здорожіють цієї осени на 2-4.00 дол. від пари наслідком підвишки цін на шкіру. Достава сирих шкір з Аргентини значно зменшала й через те здорожіли шкіри в Канаді, а вслід за тим мусять дорожіти й черевики.

Канадські залізничі лінії Сі-Ен-Ар та Сі-Пі-Ар мусіли зничити в американських залізницях вантажних вагонів та локомотив, щоб могти довставити до канадських портів збіжжя, що його закупили в Канаді різні держави.

Летунська лінія „Ер Канада" заробила в минулому році 1,662,000 долярів. В 1970 р. „Ер Канада" втратила 1,072,000 долярів.

Канадська компанія Гадсон Бей мала в минулому році чистого прибутку 13 мільйонів. Протягом трьох наступних років компанія задумує відкрити 11 нових крамниць.

Всі американці, які вибираються в подорож поза ЗДА, мусять повідомити митний уряд, як вивозять із ЗДА більше, як 5,000 дол. Податковий уряд ЗДА хоче в той спосіб контролювати, чи американці не складають гроші в закордонних банках.

Протягом 345 років від 1600 року досі у війнах згинуло 54 мільйони людей. Таку статистику виготовили фахівці ОН.

На побережжі Японії шаліла велика буря, в часі якої вода забрала з пристаней 46 малих суден, а в морських хвилях згинуло 85 осіб.

Уря південно-американської країни Болівії викинув 119 урядників совєтської амбасади, бо вони мали піддержувати комунізуючі організації, що поборюють уряд.

При американських шляхах є тепер 800,000 таблиць з різними оголошеннями. Цього року американський уряд хоче позбутися 100,000 таблиць, а до 1976 р., тобто 200-річчя проголошення державности ЗДА, всіх таблиць, бо вони перешкаджають в їзді.

Індійський уряд заборонив ввіз різних люксусових предметів та промислових виробів, головно із ЗДА, щоб шадити закордонну валюту. Дехто вважає, що то є натиск на ЗДА, щоб збільшити допомогу для Індії.

У Москві відкрито виставку американських промислових виробів: фотоапаратів, компутерів, приладів для передавання інформації, космічної апаратури ітд. Совєтська преса присвячує дуже мало місця для повідомлень про цю виставку.

Совєтські газети надрукували повідомлення про перевибір китайського національстичного президента Чан Кай-Ші й назвали його „генералісімусом". Китайські комуністичні газети накинулися на СССР, що він „злигується з Чан Кай-Ші" й хоче творити два Китаї: національстичний та комуністичний.

Австралія замовила в ЗДА 24 реактивні бойові літаки „Ф-111" по ціні 6.6 мільйонів за літак. Літаки будуть доставлені до Австралії до кінця 1972 р.

Чотирьох представників канадських фабрик паперу поїдуть до СССР, щоб обзнайомитися з совєтськими методами боротьби з затрученням в совєтських фабриках паперу.

Американський сенат ухвалив виплатити 85 мільйонів Ізраїлеві як допомогу на поселення в Ізраїлі жидів із СССР.

ТРИ СЕСТРИННА ГОРА, на південь від Каннор, Альберта — Провінція Альберта займає поверхно 255,285 квадратних миль, в тому 6,485 кв. миль солодководних озер. Від легко хвилястих прерій на східній границі до високих, лискучих верхів могутніх Скелястих Гір на заході є 320 миль віддалі. Від границі ЗДА (Монтана) на північ до границь Північно-Західніх Територій є 760 миль прерій, парків і глибоких лісів. Велетенська, незаймана природа є незвичайною атракцією для туристів.

Фото: Калгарі Геральд.

НЕДІЛЯ ПРО САМАРЯНКУ
7 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 28

У ті дні, ті, що розсіялися від переслідування, що було за Стефана, перейшли аж до Фінікії і Кипру і Антіохії, нікому не проповідаючи слова, хіба самим жидам. А були деякі з них мужі кипрійці й киринейці, котрі коли увійшли в Антіохію, говорили й до греків, проповідаючи Господа Ісуса. І була рука Господня з ними і велике число тих, що увірили, навернулося до Господа. І дійшло про них слово до відома церкви, що була в Єрусалимі; і післали Варнаву, щоб пішов аж до Антіохії. Він прийшовши і побачивши ласку Божу, здарів і напоминав усіх, щоб у постановленні серця перебували в Господі; бо був муж добрий і повний Духа святого і віри.

І пристало багато народу до Господа. І пішов до Тарсу шукати Савла; і знайшовши, привів до Антіохії. І сталося, що вони цілий рік збиралися в церкві і навчали багато народу, так що найперш стали зватись ученики в Антіохії християнами.

В ті ж дні надійшли з Єрусалиму пророки до Антіохії. І став один з них на ім'я Агав і віщував духом, що має бути по цілім світі, великий голод, котрий був за Клявдія. А ученики, скільки котрий міг, постановили кожний з них післати на послугу братам, що мешкали в Юдеї. Що й зробили, піславши до старших через Варнаву й Савла.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 12

У той час Ісус прийшов до самарянського міста, що зветься Сіхар, близько поля, що Яків дав був своєму синові Йосифові. Була ж там Яковова криниця. Отож Ісус, утомившися з дороги, сів край криниці, а було коло шостої години.

Приходить жінка з Самарії набрати води. Каже до неї Ісус: „Дай мені напитись!" Учні бо його пішли в місто, щоб купити поживи. Каже йому жінка-самарянка: „Як же ти, сам жид, а просиш напитися від мене, жінки-самарянки?" Бо жиди не пристають зі самарянами.

Відповів Ісус і сказав їй: „Коли б знала ти Божий дар, і хто це тобі каже: дай мені напитись, то сама попросила б у нього, і дав би тобі води живої".

Каже йому жінка: „Господи, й черпака нема в тебе і криниця глибока, — відкіля маєш воду живу? Адже ти не більший за нашого батька Якова, що дав нам ту криницю, що сам з неї пив і його сини і скоти його?"

Відповів Ісус і сказав їй: „Кожен, хто п'є цю воду, знову матиме спрагу; а хто нап'ється води, що я дам йому, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне".

Каже до нього жінка: „Дай мені, Господи, тієї води, щоб я більше не прагнула, і не приходила сюди брати". Каже до неї Ісус; .Іди, поклич свого чоловіка і приходь сюди". Відповіла жінка і сказала йому: „Не маю чоловіка".

Каже їй Ісус: „Це добре ти сказала: Не маю чоловіка; п'ять бо мала ти чоловіків, і той, що тепер маєш, він не чоловік тобі; це ти правду сказала". Каже до нього жінка: „Господи, бачу, що пророк ти. Батьки наші на цій горі поклонялися; а ви кажете, що в Єрусалимі місце, де належить кланятися".

Каже до неї Ісус :Вір мені, жінко, що надходить година, коли ні на цій горі, ні в Єрусалимі кланятиметесь Господеві. Ви кланяєтесь тому, чого не знаєте; ми кланяємося тому, що знаємо, бо спасіння — від юдеїв. Але настане час, і тепер є, коли правдиві поклонники кланятимуться Отцеві в дусі і правді, 'бо й Отець шукає таких поклонників. Бог-Дух, і ті, що кланяються Йому, в дусі і правді кланятись повинні". Каже йому жінка: „Знаю, що прийде М е с і я, що зветься Христос; як він прийде, то звістить нам усе". Каже їй Ісус: „Це я, що розмовляю з тобою".

І тоді надійшли його учні й дивувались, що з жінкою він розмовляє; та ні один з них не спитав: Чого хочеш? або: Про що розмовляєш з нею? Покинула же свій водонос жінка та й пішла в місто й казала людям: Ходіть лишень та погляньте на чоловіка, що сказав мені про все, що я вчинила; чи він Христос? І вийшли з міста і пішли до нього.

А тим часом учні просили його й казали: „Учителю, їж!" Він же сказав їм: „Я маю їсти страву, що ви про неї не знаєте". Учні ж його говорили між собою: „Хіба хто приніс йому їсти?"

Каже їм Ісус: Моя страва — чинити волю Того, що післав мене, й довершити Його діло. Чи не кажете ви: ще чотири місяці й настануть жнива? А от кажу вам: Підійміть свої очі та гляньте на ниви, як доспіли вони до жнив! Хто жне, заплату приймає і збирає плоди на життя вічне; або спільно радуватися і хто сіє, і хто жне. Бо правду каже прислів'я: Хто інший жне. Я вас післав жати, де ви не трудилися: трудилися інші, — а ви увійшли в їхню працю".

З міста ж того багато самарян увірило в нього через слова жінки, що засвідчила, що сказав він їй усе, що була вчинила. А як прийшли до нього самаряни, то просили його, щоб пробув у них. І він перебув там два дні. Значно ж більше увірувало в нього через слова його.

А до тої жінки казали: „Вже не за твої слова віруємо, самі бо ми чули й знаємо, що він воістину Спаситель світу — Христос".

Серія доповідей про патріярхат

Едмонтонська рада українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви влаштовує серію доповідей про патріярхат Української Католицької Церкви.

О. митрат М. Сопуляк у вівторок, 2 травня, о год. 8-ій вечора в катедральній авдиторії матиме доповідь: „Українська Католицька Церква сьогодні".

Храмове свято в Едмонтоні

З приводу храмового свята едмонтонської парафії св. Миколая в неділю, 7 травня, буде врочиста архиерейська Літургія в авдиторії школи ім. Остена О'Браєна, 6110 - 95 звеню. Початок богослуження: 9.45 ранку.

Потім — спільний обід у парафіяльній залі.

Церковна громада та її провід запрошують до участи в торжестві.

Парафія св. Миколая, наймолодша між нашими парафіями Едмонтону, будує свою церкву. Парохом є о. Микола Дядьо.

Врочисте відзначення 80-річчя Верховного Архиєпископа Йосифа у Ванкувері, Бр. К.

Стараннями Ради громадських Організацій за патріярхат Української Католицької Церви в Британській Колюмбії, при тісній співпраці ванкуверської і дооколичних парафій, відзначено надзвичайно торжественно в неділю, 19-го березня ц.р. 80-ті роковини народження Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого.

Небуденні святкування зачалися Архиєрейською святою Літургією, що її відслужив Владика Кир Ніл в церкві св. Покрова в сослуженні о. Б. Слободи, пароха Ванкуверу, о. Б. Ганушевського, пароха Ню Вестмінстеру, о. І. Кратка, пароха Суррей та о. К. Барклей, пароха Річмонд.

До численно зібраного народу виголосив довшу проповідь Владика Ніл, підчеркуючи передусім широкозапляновану працю Блаженнішого, яку він виконує, не зважаючи на свій похилий вік, з подиву-гідним запалом і динамікою. „Боже Провидіння" — казав Владика Ніл — „зіслало нам велитня, гіганта духа, якого ім'я в історії вселенської церкви, а української зокрема, запишеться золотими буквами. А ми, в оті радісні дні його ювілею, молімся, щоб Всевишній дарував йому ще много літ життя та дав йому сил і витревалости його місію на землі до подібного кінця — до завершення нашої церкви патріярхією".

Після бенкету в українським католицькім центрі відбувся величавий концерт у честь Достойного Ювілята. Концертову програму відкрив коротким, змістовним словом голова місцевої Ради п. В. Климко, що в світлі життя Христової Церкви на землі, вказав на особливішу місію і завдання Верховного Архиєпископа Йосифа, визначену йому Божим Провидінням в історії УКЦеркви.

На мистецьку частину концертової програми склалися хорові виступи, деклямації та сольоспів. Хор ванкуверської парафії св. Покрова під досвідченим проводом о. Б. Слободи, відспівав солідно підготовані композиції А. Гнатишина „Блажен муж" — Евгена Турули „Осанна" та Дм. Бортнянського, „Возвесели". Пані С. Турко, при, фортепіяновім акомпаніяменті п-і В. Вишнявської, в і д с п і в а л а „Аве Марія" Шуберта і „Цвітка дрібная".

П. Ярема Ковальчук продеклямував „Привітання Кардиналові Йосифові", п. Борисюка, а п-і Н. Ласківська відчитала вірш Р. Завадовича „Перша церква".

Мистецькою декорацією сцени, що гармонізувала з ідеєю концерту і ювілею, зайнялися п. Н. Керницький і п. В. Андріяшин.

Святкову промову про життя і важливіші етапи праці Ювілята виголосив о. Б. Ганушевський. Як бувший студент Богословської Академії, де ректором був Блаженніший Йосиф, промовець начеркнув з цікавою, живою безпосередністю і вичерпністю життєвий шлях і великі осяги науково-богословської і організаційної праці Первоієрарха нашої Церкви. Особливішу увагу присвятив достойний бесідник далекосяжним і глибокопродуманим плянам праці Блаженнішого Йосифа протягом останніх девятьох літ. „Метою минулих дев'ятьох літ Блаженнішого на волі" — стверджував прелеґент — „було вивести нашу церкву на чисті води, забезпечити їй буття й розвиток, усамостійнити її адміністрацію, закріпити у цих ідеях її Ієрархію, об'єднавши всіх наших Преосвященних Владик, духовенство й мирян у моноліт... Наш Первоієрарх Йосиф кличе нас сьогодні стати поруч своїх єпископів і священиків і виконати те, що виконати треба в справі патріярхату. Дай Боже, щоб цей голос не був голосом „вопіющого во пустині", але щоб дійшов до серця й ума кожного українця й українки".

Концертом проводив о. суддя В. Бартман, що в кінцевому слові закликав усіх приявних іти незламно до нашої високої мети, вказаної нам Архипастирем нашої церкви.

Небуденний концерт у честь Нашого достойного Ювілята закінчено могутнім національно-релігійним г и м н о м „Боже Великий".

Серця всіх приявних єдналися молитовно з маєстатичними звуками пісні і благали Всевишнього, щоб зберіг нашого Архипастиря ще на довгі літа і щоб дав йому силу духа провадити нас, неначе біблійному Мойсеєві, через дикі пустарі, крізь злобу і призирство сильних цього світу до наших високих релігійно-духових і національних вершин вказаних нам Божим Провидінням у довгім потоці століть на сході Европи.

Михайло Татарнюк

Умерли священики

У Рогатині, 20 березня вмер о. Маркіян М и к и т к а на 53 році життя. Був вісім років на Сибірі.

У Боффало, Н.Й., 31 березня вмер о. Микола І л е в и ч, 86 років, колишній душпастир Грабківців Львівської єпархії.

У Ютіка, Н.Й., 6 квітня умер о. Ярослав К н я г и н и ц ь к и й, 70 років, колишній катехит у Підгайцях.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

6-го - 7-го травня — Наради Крайової управи ЛУКЖ в Саскатуні.

7-го травня — Архиєрейська візитація та св. Літургія — год. 10 рано в церкві Сош. св. Духа — Вейбурн. Година 4-та пополудні Арх. Молебень та посвячення нарізного каменя нової церкви св. Атанасія в Ріджайні.

✠ АНДРЕЙ, Саскатунський єпископ

Мус-Джа, Саск.

80-РІЧЧЯ БЛАЖЕННІШОГО АРХИЄПИСКОПА ЙОСИФА СЛІПОГО

Парафія Успення Пречистої Діви Марії в Мус-Джа, Саск. відзначила дату 80-річчя народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа в дні 27-го лютого ц.р.

В год. 2-гій по полудні місцевий парох о. М. Пи-

(закінчення на стор. 4.)

Слухайте з Едмонтону

З французької радіостанції Се-Аш-Еф-А в Едмонтоні пересилаються півгодинні релігійні програми українською мовою.

Щ о п о н е д і л к а о 8.30 веч. — програма Централі українців-католиків.

Щ о с е р е д и о 8.30 веч. — програма оо. василіян «Вечірня година».

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ЗАУВАЖЕННЯ Й ПЕРЕСТОРОГА НАШОМУ БЛИЖНЬОМУ

о. Микола ДЯДЬО

«Уважайте на себе! Коли згрішить твій брат: докори йому, і як він покається, прости йому. І коли сім раз на день він згрішить проти тебе й сім раз повернеться до тебе і скаже: каюся — прости йому», (Лука 17,3).

Слуга Божий Андрій, що його поставив управляти святою українською Церквою з мільйонами вірних, читаючи наведені слова св. Євангелії, не раз питав себе: як напоминати вірних, і священиків, і молодь, і тих, що втратили віру, і тих, що почали її тратити? Тому й молився: «І дай мені мудрість влижніх у потребі напоминати, без самовивищення».

Бути на висоті митрополичого престолу — значило мати дуже часто справу з напімненнями. Тому й не диво, що до молитви за небесну мудрість різних прохань долучив Божий слуга теж прохання про мудрість вміти «в потребі напоминати».

Не тільки настоятелі, як Божий слуга Андрій, але кожний християнин повинен, за словом Христа, напоминати тих, що грішать чи невідповідно поводяться Перестророга не має бути доказом влади над тим, кого напоминаємо, а радше виявом до нього. Ми не повинні напоминати, щоб показати нашу силу і авторитет, але християнську любов до ближнього; ми повинні напоминати на те, щоб наше оточення не ображало Бога, а не на те, щоб показати, що ми розумніші чи побожніші.

«Слово Христове нехай у вас перебуває щедро: навчайтесь у всякій мудрості й напоминайте одні одних.. І все, щоб ви тільки говорили й робили — все чиніть в ім'я Господа Ісуса, дякуючи Богові Отцеві через Нього» (Лист до колосян 3,16).

Напоминав своїх слухачів св. Іван Христитель. Закликав, щоб люди каялися й наверталися, щоб простували дороги свого життя. Але при тому він себе не вивищував. Він вважав себе негідним навіть розв'язати ремінці сандалів Тото, якому треба рости, як він казав про Христа.

Тому й Божий слуга Андрій додає до своєї молитви слова, що він також хоче напоминати, бо це мусить робити, але хоче це робити без самовивищення.

У ЦЕРКВІ

Хто має обов'язок напоминати? Передусім ті, що працюють в імені Ісуса Христа: папа, єпископи, священики, сестри черниці, взагалі настоятелі. Напоминати дитину п о в и н н і батько-мати, і то змалку, повинні напоминати вчителі, добрі приятелі і, врешті, всі люди доброї волі. Ми повинні пригадувати, щоб люди Бога не ображали, щоб зло в світі не ширилося, щоб душі не пропадали навіки.

Пересторога може бути з обов'язку і з любови. З обов'язку повинні напоминати ті, що мають у своєму уряді завдання стояти на сторожі законів, приписів і порядку. З любови хай напоминає кожен, хто бачить зло і має надію, що його слово поможе усунути те зло.

«Поперeдь свого друга, щоб часом щось не скоїв, а коли вже скоїв, то щоб не повторював. Попередь ближнього, щоб не розбалакувався, а коли вже розбалакався, то щоб не повторював. Попередь лишень приятеля, бо часто коїться наклеп, тож не вір кожному слову. Попередь ближнього раніш, ніж погрожувати: будь законові Всевишнього слухняний», Сирах 19,13,14,15,17).

Св. апостол Павло деколи бував гострим у картанні, але він умів свій тон злагіднити і вияснити: «А й я сам ,мої брати, переконаний щодо вас, що ви й самі повні доброти, наповнені усяким знанням і можете один одного напоумляти. А коли я, подекуди, трохи сміливіше був написав вам, то я зробив це, щоб пригадати вам завдяки благодаті, яка дана мені Богом на те, щоб я був служителем Христа Ісуса», (Лист до римлян 15,14-15).

Зауваження ближньо м у чи підлеглому має на цілі його добро, а не вищість того, хто напоминає: «Не щоб осоромити вас, це пишу, щоб як дітей моїх улюблених навести на розум», (Лист до коринтян 4,14).

Поки житимуть люди на землі, поти треба буде когось, хто мав би владу напоминати, бо: «Я знаю, — каже св. Павло, — що по моїм відході повстану т ь люди, що говоритимуть погубні речі, щоб потягнути за собою учнів. Тому чувайте, пригадуйте собі, що я три роки, ніч і день не переставав кожного з вас із сльозами наводити на розум» Діяння 20, 29-31).

Напоминати ввесь християнський світ повинен насамперед папа. Йому дана влада пасти Христове стадо, влада в'язати й розв'язувати, влада управляти і вести людей до неба.

Історія свідчить, що папи в більшості виконували свій обов'язок пасти Христове стадо і кермувати ним для його ж таки добра. Папи звикли писати послання, промовляти до відвідувачів, з нагоди різних свят і річниць і при тому завжди видно нотку пригадки, перестороги, зауваги.

Напоминати повинні наслідники апостолів, себто єпископи. І вони стараються виконати свій обов'язок. Місцеві ієрархи не повинні вдоволитися загальним напімненням. Вони мають визначену територію, меншу кількість людей, кра щ е знають, що треба направити; тому їхні напімнення повинні бути більш стислі, як ті, що їх робить папа.

Єпископи повинні мати на увазі, що напоминати треба не тільки вірних, а теж священиків, що з ними співпрацюють над ширенням Божого царства. Єпископ повинен бути батьком. Коли треба напімнути, не повинен дивитися ні на заслуги, ні на вік, ні на те, що, може когось це заболить. «Його ми проповідуємо, настановляючи кожну людину та повчаючи в усякій мудрості, щоб появити досконалою кожну людину в Христі» (Лист до колосян 1,28).

Не сповняє свого обов'язку єпископ, що крізь пальці дивиться на провини вірних чи священиків і збуває це мовчанкою. Доб р и й батько завжди люб и т ь, дбає, опікується, підтримує, радить, але в потребі ганьбить чи й карає.

Напоминати має також священик. Він має ще меншу територію; особисто знає своїх парафіян по імені, як добрий пастир, що кличе свої вівці по імені, і вони знають його голос і за ним ідуть. Очевидно, що священик ніколи не повинен використовувати свого посту на те, щоб маючи владу напоминати, показувати свою силу, свою вищість, свій авторитет. Щоб мати право напоминати інших треба самому так жити, щоб люди не казали, що бачить скалку в оці свого парафіянина, а не бачить поліна у своєму власному оці.

Тому так часто чуємо, що священик має бути другим Христом, а бути другим Христом — то значить бути лагідним, покірним, терпеливим і рішучим.

Щоправда, св. Павло каже: «Тих, які грішать, картай перед усіма, щоб і інші страх мали» (1 лист до Тимотея 5,20) і «єретика чоловіка по першім і другім попереджені ц у р а й с я» (Лист до Тита 3,10), але рівночасно пригадує: «Слузі ж Господньому спід бути несварливим, а до всіх привітним, здібним навчати, терпеливим, лагідно картаючи тих, що спротивляються» (2 лист до Тимотея 2,24-25).

Св. Павло велить шанувати добрих священиків. Він каже: «Пресвітери, що добре головують, гідні подвійної пошани, передовсім ті, що працюють словом і навчанням», 1 лист до Тимотея 5,17).

Не забуваймо, що каже св. ап. Яків: «Мої брати, коли хто з вас відступить від правди і хтось його наверне, хай знає, що той, хто навернув грішника з хибної дороги ,спасе його душу від смерти і силу гріхів покриє» (5, 19-20).

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках дяром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
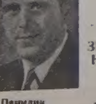
★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★
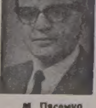
М. Панелин — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Можете купити молитовник
"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"
За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.
Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:
Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».
Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.
UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta.
Second class mail, registration number 1035.

САГАЙДАЧНИЙ ЯК ПОЛІТИК І ГЕНІЯЛЬНИЙ ПОЛКОВОДЕЦЬ

У 350-РІЧЧЯ СМЕРТИ ВЕЛИКОГО ГЕТЬМАНА

Микола ФЛІК

Стаття друга

Зруйнувавши місто, визволили багато невільників, головною торговицею котрими була власне Кафа. Гетьман Сагайдачний вважав напад на Кафу за один з найславніших збройних учинків козацтва в героїчну його добу.

Сила козацтва щораз більш непокоїла Польщу й Туреччину. Росло козацтво чисельно й організаційно. При кінці 16 сторіччя було тільки 5 тисяч козаків, а за Сагайдачного було понад 50 тисяч (И. Каманин, „Очерк гетманства Петра Сагайдачного", Київ 1901, стор. 9, та вже згадувана „Укр. істор. журнал", стор. 127).

Коли на весні 1617 р. козаки, всупереч польським запевненням, що не буде козацьких походів, напали на Трапезунт, перелякались Туреччини урвалась. Турецька армія, котра перебувала в Молдавії, під проводом Ісхіндер — паші рушила на Польщу. Заступив її дорогу, з дуже слабенькими силами старенький польський гетьман Жолкевський. Він, як здібний дипломат, почав переговори, завдяки котрим до війни не дійшло. Не спішилась до неї також Туреччина. Бувши у війні з Персією. Дійшло, одже ,між Туреччиною й Польщею 13 вересня 1617 р. до угоди в Буші.

І

Одною з перших точок тої угоди було зобов'язання Польщі, «аби лотровство козацьке з Дніпра не виходило на Чорне море», а в заміну «татари не наїздили на польські землі» (див. „Козачизна України", В. Томкевіч, стор. 34.).

По мировім договорі в Буші Жолкевський з цілою армією рушив на Україну, щоб покарати козаків. До покарання не дійшло, бо обидва полководці — Жолкевський і Сагайдачний — не були певними своїх сил і підписали т.зв. Більшанську угоду, в котрій Сагайдачний погодився на зменшення козацького реєстру до 1,000 козаків. Як здібний і передбачливий політик, він вставив в умову клявзулю, що число реєстру може бути, на прохання до короля і в разі потреби, побільшене. Та клявзула довела до того, що сейм не хотів затвердити угоду, а козаки давнім звичаєм її не виконували.

Сагайдачний, не оглядаючись на недавню Більшанську угоду організує 20,000 козаків і йде помагати полякам, маючи на увазі власні козацькі і всенародні користі.

Не зважаючи на Більшанську угоду, приступає Сагайдачний до антитурецької ліги в Європі. Представник ліги де Марконе 13 квітня 1618 р. писав «Я мав довшу розмову з представником козаків, який запевнив мене, що вони (козаки) продовжуватимуть боротьбу з турками незалежно від того, чи король (польський) цього хоче чи не хоче. Це має велике значення через те, що король — у мирі з султаном і гарантував йому спокій від козаків» (див. Т. Костуріа, „Петро Конашевич-Сагайдачний", Літопис Червоної Калини, 1932, червень, стор. 29 та цитов. вже Укр. істор. журнал" 1967, ч. 4, стор. 127.). Сагайдачний обітяв лізі привести 60,000 козаків.

Чим сильнішим ставало козацтво, тим рішучіше діяв Сагайдачний. Перед Раставецькою угодою, коли Польща забула про поміч козаків у її війні з Москвою і знов погрожувала козацтву, Сагайдачний виступив проти польських військ, показуючи силу козацтва й дайчи до зрозуміння, що не завагається піти на Польщу війною. В тій угоді не було вже мови про одноти чисний реєстр. Усталено його на 3,000, підвесено жолд і виплачено козакам залеглий. Умова, одначе, не вдоволяла обидві сторони.

Невдоволене козацтво вибрало гетьманом Яцька Бородавку, хоча старшина козацька, оцінюючи здібності Сагайдачного, була за ним. Бородавка вибрався на море й напав на Варну і знищив її. Як дехто з істориків догадується, зробив це за згодою Сагайдачного. Напад цей спричинив турецько-польську війну.

Турецька армія рушила з Молдавії на Польщу. Було це 1620 р. Заступив її дорогу 74-річний гетьман Жолкевський під Цецорою. Без помочі козаків, про котру прохав, забуваючи кривди, які робив козакам, битву програв і сам у ній згинув. Тоді Польща зрозуміла вартість козацтва і прохала помочі, просив сам король. Почались переговори у Варшаві, що тривали повних два тижні. Тверді умови поставив Польщі Сагайдачний. Поляки свідомі, що без помочі козаків може прийти до другої Цецори, прийняли ті умови.

«Підемо на війну з турками, якщо Польща визнає нововідроджену і щойно висвячену ієрархію православної Церкви» . . . «Якщо ні, то не тільки ви не будемо проливати кров за Польщу, але зробимо спором польської шляхти на Україні». Польська влада зрозуміла, що це не пусті слова і годилась на поставлені Сагайдачним і єпископом Кунцевичом постулати. Треба було спішитись, бо Польща стояла відкритою для турецької армії.

Сказано «нововисвячену» ієрархію православної церкви». Для ясности, тут коротко треба сказати про тодішні у нас релігійні відносини після Берестейської унії 1596 року. Київський митрополит і більшість єпископів прийняли унію, тому зникла православна ієрархія. Тільки львівський єпископ Балабан і перемиський Копистеєнський залишились при православ'ї. Король з огляду на боротьбу між уніятами і православними не відважився усунути тих двох владик.

Спрощуючи оцінку, можна за польським істориком сказати, що з одного боку була ієрархія, але без вірних, а з другого — були вірні, але без ієрархії.

Через взаємну нетолерантність ті, що з'єднались з Римом, і ті, що залишились під зверхністю царгородського патріярха, одні одним були ворогами. Релігійна боротьба щораз більше набирала на силі, дійшло до трагічних учинків, як убивство св. Йосафата Кунцевича, наскок козаків на уніятів в Києві тощо.

II

Серед таких обставин 16 жовтня 1620 р. в Богоявленській церкві в Києві єрусалимський патріярх Теофан висвячує потайки нову православну ієрархію. І. Кописький стає київським митрополитом. Офіційного затвердження польським урядом нової ієрархії домагався Сагайдачний у Варшаві. Король спочатку не хотів визнавати, але також не опублікував едикту проти нової ієрархії.

З Варшави Сагайдачний вертається в Україну, ліквідує Бородавку й на чолі 40 тисяч козаків являється під Хотином, де турецькій армії заступив дорогу гетьман Жолкевич з 34-тисячною польською армією.

Почалась битва, тягар котрої несли головно козаки, бо турки розуміли, що коли побʼють козаків, то з польською армією дадуть собі скоро раду. Українсько-польська армія, як подають історики, нараховувала разом 72,510 чоловік, а турецька 210 тисяч. По шеститижневій битві Осман II не маючи надії на перемогу, погодився на перегово ри й укладення миру з Польщею.

Висліди того миру не були корисні для козаків. Їм заборонено ходити походами на Туреччину й кримське ханство. Прохав також Осман II у поляків, щоб йому видати козаків. Ходжевич відмовив, і Сагайдачний організовано від ві в козацьку армію в Україну, сам уже хворий, бо раніше був ранений затруєною стрілою в руку.

Великі заслуги поклав Сагайдачний в будівництві церкви. Він тісно зв'язав козацтво з церквою, сам жертвував багато грошей на братства і братські школи, а вреш ті з цілим військом запорізьким вступив у члени київського братства.

Ходила чутка, що Сагайдачний, дбаючи про релігійний мир, написав працю „Пояснення про унію", яка не дійшла нас. Литовський канцлер Лев Сапєга в листі до Йосафата Кунцевича мав назвати той твір «предорогоцінним» (див.: Максимович, „Исследование о гетмане Петре Конашевиче - Сагайдачном", Київ 1876, стор. 337). Вістка ця не відповідає правді.

Сагайдачний уболівав над тим, що жертвами в хотинській помочі Польщі не вдалось йому здобути більших полегш для козацтва. Король був йому прихильний і післав йому навіть свого лікаря, обіцяв також дбати про родину Сагайдачного.

Сагайдачний був женатий і мав родину (див. „Словник біографічни", т. XIII, Варшава, 1967-68, стор. 486).

Польща скоро забувала про поміч, яку давали йй козаки, а, виграши війну, почулась сильнійшою і почала більш давити народні маси України. Ще коротко перед смертю писав Сагайдачний до короля, прохаючи, щоб він усунув кривди козацтва і народу.

III

Помер Сагайдачний 20 квітня 1622 р. З сумом прощалась Україна зі своїм гетьманом. На його похороні учні київської братської школи виголошували похвальні вірші, уложені ректором тієї школи Касіяном Саковичем. Ті вірші дійшли до наших часів і є богатим історичним матеріялом про гетьмана.

Поховано Сагайдачного в Богоявленському Києво-братському монастирі. На жаль, гріб його знищено в час пізнішої перебудови монастиря.

Український нарід зберігає пам'ять про того генійального політика й полководця донині, от хоч би в пісні „Ой там на горі женці жнуть", яка популярна на всіх українських етнографічних землях.

Цією статтею також наше товариство „Бойківщина" — скромно вшановує 350-ті роковини смерти того великого сина бойківської землі.

«Перспективи канадських українців з Квебеку»

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ В МОНРЕАЛІ

Українці провінції Квебек готуються до конференції з питань багатокультурного ді ла, що має відбутися 9-го, 10-го та 11-го червня в Монреалі. Підготовкою конференції займається окремий комітет, який діс під патронатом монреальського відділу Комітету українців Канади. Основна тема майбутньої конференції: «Перспективи канадських українців у Квебеку».

На конференції будуть обговорені різні аспекти політики мультикультуралізму, яка нині є офіційною політикою уряду Канади, але з особливим наголошенням потреб і турбот українців Квебеку. Найбільше уваги буде присвячено питанню можливостей ,які створює політика мультикультуралізму для канадських українців узагалі і для українців Квебеку зокрема у галузі збереження й дальшого розвитку української культури й мови.

Конференцію скликається на те, щоб дати можливість широким колам українців не лише познайомитися з усіма аспектами політики мультикультуралізму, але й накреслити пляни дальшої діяльности в цій галузі. Водночас на конференції буде ухвалений ряд практичних постанов і домагань до федерального й провінційного урядів. Ці вимоги будуть передані від імени українців провінції Квебек федеральному, провінціяльному та муніципальним органам влади у формі рекомендацій.

До участи в конференції запрошені кваліфіковані доповідачі.

На першій передконференційній нараді було присутніх 70 осіб. Українська молодь дуже виявляла зацікавлення цією конференцією.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ЕНЦ. УКРАЇНОЗНАВСТВА

Наукове товариство ім. Шевченка. Енциклопедія українознавства. Зошит 28. Мюнхен 1972, стор. 2161-2240.

У цьому зошиті, що кінчається гаслом „Польща й Україна", є досить широкі відомості про Полісся, Полтаву тощо. Редакція енциклопедії виразно спросто в у є свою помилку, вказуючи, що єпископ (потім митрополит Полікарп) Сікорський у воєнні роки визнав був над собою зверхність московського патріярха. „Та інформація була помилкова" (стор. 2161).

«ПІВНІЧНЕ СЯЙВО»

У літературно-мистецькому альманасі «Північне сяйво», книга п'ята (1971), вперше надруковано роман Володимира Винниченка «Покладі золота», написаний ще 1926 р. і знайдений в архіві письменника, що перехоувється у книгозбірні Коломбійсько г о університету.

Закінчення роману буде на друковане в шостій книзі цього альманаху, що вийде з друку 1972 року.

Замовлення в сумі 10 дол. за обидва томи альманаху просять надсилати на адресу видавництва: Slavuta Publishers, 72 Westbrook Drive, Edmonton 76, Alberta.

У п'ятій книзі «Північного сяйва» вміщено теж поезії, оповідання, статті про Лесю Українку, Ігоря Качуровського, С. Чорнія, П. Одарченка, статтю Дмитра Чуба про В. Гжицького, огляд українських видань у Канаді Яра Славутича та інші матеріяли.

«НАЗАРЕТ»

Чікагський журнал «Назарет» присвячений справам і питанням екуменізму та місій, У першому числі 1972 року — статті М. Барабольова, О. Бурдяк, Є. Дачишина, о. А. Пекаря, Л. Мидловського, о. М. Соловія, о. І. Романа, о. Яр. Свищука.

Ціна: 1 доляр.

КОМЕНТАРІ

ЄПИСКОПИ І СЕПАРАТИСТИ

У політичній заяві, яку католицькі єпископи Канади ухвалили минулого тижня в Оттаві, нема виразної згадки про квебекський сепаратизм, але ввесь документ, очевидячки, присвячений цьому дражливому питанню. Він приносить честь церковним провідникам, які показали, що вміють піднятися понад політичні пристрасті.

Католицькі єпископи Канади, зовсім певно, не підтримують політичного руху за самостійність Квебеку. І між єпископами Квебеку дарма шукати палких сепаратистів. А все ж ухвалений в Оттаві, хоч не дає зеленого світла сепаратистам, не запалює перед ними червоного світла й не каже: далі не йти! Навпаки, заява каже, що в світі відбуваються політичні зміни. Можуть вони бути теж у Канаді. Будьте певні, що це не натяк на можливість виборчої перемоги Стенфілда над Трюдо. Якщо франкомовні канадці далі будуть побоюватися за збереження своєї мови, їх далі буде приваблювати сепаратизм, без уваги на погані господарські наслідки.

Документ єпископів про «душпастирські пов'язання з політичними змінами» пригадує доктринальні вказівки торішнього синоду в Римі, зокрема на виразну підтримку національним культурам. Не тільки одиниці й народи мають право на життя; також національні культури мають право на вільний розвиток. Цього не розуміють деякі англомовні канадці, які, опинившись за американським кордоном, стають американцями, а зазнавши в ЗДА невдачі, вертаються легко назад до палкого канадського „патріотизму", що не терпить Квебеку і хоче загальної асиміляції.

В оцінці різних можливих політичних змін треба на увагу брати людські і християнські вартості, каже заява єпископів Канади. Треба керуватися любов'ю, справедливістю і почуттям братерства; однак треба також погоджуватися і приймати рішення, зроблене народом чи частиною народу. Сказано досить ясно. Єдність Канади варто зберегти, але якби Квебек відпав від єдности, то з цим доведеться погодитися.

З ухваленої в Оттаві заяви ясно видно, що і в Церкві відбуваються корисні зміни. Така заява була б неможлива колись у Канаді; вона ще й тепер неможлива в інших країнах.

ЯК ДЕРЖАТИ ПРАПОР РІДНОЇ НАУКИ?

Хоч у газетах наших досить часто лунають заклики високо держати прапор української науки на чужині, то куди рідше чути конкретні пропозиції, як той прапор держати. Наші науковці не потребують ніяких порад, але що і як робити нашим установам.

Цими днями ректор В. Янів, ректор Українського вільного університету (УВУ) в Мюнхені, написав цікаві уваги, що їх варто довести до відома всіх. Один з українських професорів в Америці висловився досить легковажно про УВУ, і ректор Янів виступив на оборону мюнхенського університету. Зовсім слушно. Не треба українську установу вважати кращою за чужу тільки тому, що вона українською; проте теж не годиться вважати її гіршою тільки тому, що вона українська. Відсоток генійв між професорами і студентами американських університетів, здається, ще й тепер не переважає еміграційного УВУ. А був час, коли в УВУ були професори, якими міг би пишатися кожний університет Америки.

Самою минулою славою жити не можна. Нові умови вимагають змін. Статут УВУ, каже проф. Янів, буде опрацьований наново. УВУ не може бути справжнім університетом, зате буде інститутом українознавства університетського рівня.

Ректор Янів, отже, пропонує менше держати прапор рідної науки, а більше дбати про рідну науку в міру теперішніх можливостей і теперішніх потреб.

МИКОЛА КОЛЯНКІВСЬКИЙ І ЙОГО ГАЛЕРІЯ-МУЗЕЙ

Антін В. ІВАХНЮК

НА СПРОЩЕНІ І НЕСПРОЩЕНІ ТЕМИ

Стаття перша

Появилась у журналі «Ми і світ» (листопад-грудень 1971 р.) стаття М. Коляніківського «Україна й СРСР». Як реакція на цю статтю появилась у «Громові України» та в «Новому шляху» стаття Стефанії Гурко «Чудо в Ніягара Фалс». Цю статтю з подиву гідною швидкістю передрукували ще й інші газети, де це була, либонь, перша вістка про існування цієї галерії-музею.

Для нашого розгляду спрощених і неспрощених питань беремо статтю з «ГУ», бо вона вповнені з іншими, найповніша, а інші менше чи більше скорочені. Крім цієї статті, візьмемо на увагу й „балачки" за рахунок Коляніківського чи, докладніше, галерії-музею.

З думками Коляніківського можна погоджуватись або ні, можна з ними дискутувати або ні, але не можна їх читати так, як комусь подобається і викривленим способом шкодити галерії-музеєві, не згадуючи вже самого Коляніківського, бо це культурна наша установа, яка робить свою корисну роботу між нашими іншомовними співгромадянами.

1

Насамперед порушимо, так би сказати, технічний бік статті авторки. Вона пише на вступі, що віддає «слово п. Коляніківському» і цитує (наше підкреслення — ві) листи різних осіб чи, як вона каже, меценатів, до Коляніківського, а не зі статті. Отже, це слово не е Коляніківського!

Кожна установа загального характеру з приватної ініціятиви намагається знайти собі меценатів. Це всім відоме. Чому ж би цього не міг робити, як каже авторка, вітроузно й Коляніківський? Та либонь справа не в цьому, а в затривоженості.

Отож авторка затривожена, що Коляніківський «надуживає авторитету Блаженішого» та інших меценатів «для власної самореклями». У дальшій частині забуває за той авторитет, бо пише: «на диво й не сором всім його поцейбічним меценатам».

А далі таке: «Ця ліста привітань від Блаженішого архиепископа Йосифа, аж до Смолича, Братуня й Кравчука (? — ві)», має на меті збаламутити українську спільноту, щоб ніхто не знав, хто з ким, чи проти кого, щоб кинути підозру на найчільніших осіб, що вони теж, мовляв, благословлять діло, яке підтримує уряд УРСР».

Що авторці важко визначитись у цій «заплутані» проблематиці, то видно з того, як вона все ще заплутала і патріотичну фразеологію, і меценатів, і неетично вплела в це «уряд УРСР».

Але справді дивно, коли подумати, що ми той авторитет насамперед нищили, пишучи про «сполосканий мозок», про «участь» його у прийнятті в радянському посольстві в Римі, двозначно писали про «агента в сутані», а тепер, як комусь треба бити Коляніківського чи пак його працю — галерію-музей, здогадались «рятувати» цей авторитет.

Авторка пише, що Коляніківський давніше діставав підтримку «української духової й фінансової еліти» тд., тд. Яка ж це була підтримка? Ми її розуміємо так, що треба було купувати картини. На жаль, робили це одиниці, але це йому ніяк не дало, як авторка пише, «фінвн сової незалежности». Прийти на відкрпття, задурно попити чарку-дві вина, задурно оглянути картини, поговорити зі знайомими — це звичайно, приємна річ, але галерії з цього жодна користь.

Чуднувата якась об'єктивність або незнання справи, коли авторка пише про Коляніківський «дозволив київському журналові „Перець" видрукувати дві його гумореско-пашквілі на українську еміграцію».

Насамперед — Радянський Союз не визнає ніякого права на авторство й не питає ніякого за дозвіл на передрук. Подруге, от і вінніпезький „Український голос" передрукував з книжки Коляніківського і не питав за дозвіл, бо в книжці нема застережених прав. А втім, таж авторка з половину своєї статті передрукувала з «Ми і світ», чи вона питала за дозвіл?

Давніше, за те, що „Перець" передрукував дещо з книжки Коляніківського, не подавши джерела, деякі надто несумлінні редактори дозволились на провокацію і зробили Коляніківському співпрацівникам „Перця".

Одне місце з авторичного писання варте нагороди тих, хто їй дав таку інформацію, бо вона ширить татарські вісті.

«Куриликові „Страсті Христові", які знайшли собі постійне приміщення в „Ніягара Фалс Арт Галері енд „Музеум" та „чудотворний", за вислоовм якогось „атєіста", образ Охтирської Матері Божої, який опинився в руках Коляніківських — теж „чудесним" способом, щоб бути своєрідною атракціюо для наївноосмислящих і для „постійної експозиції виставки українського радянського мистецтва в Ніягара Фалс", яке є „власністю УРСР"».

Той злійок „чудесної" інформації хай буде на сумлінні авторки. Вона в ній виявляє вершок поганого естетичного смаку, а ще більше етичного. Тому, що підписаний причетний до цього, на думку авторки, „чедесного" способу, дає речеве вияснення.

Років тому кілька привіз один чужинець з Європи ікони на продаж. Ці ікони — це грабунок займанців з українських музеїв за час останньої війни. Звичайно, вже обдерті з усіх коштовностей. Щоб ці ікони не пішли в чужі руки та щоб їх зберегти для українського посідання, Коляніківські відкупили Охтирську Матір Божу, а підписаний з дружиною — „Триручицю" та „Смоленську Божу Матір". Отой авторчин „чудесний" спосіб коштував до півтори тисячі доларів.

Авторчині інформації справді такі „чудесні", але, за її окресленням, тільки для „наївно-мислящих". Вона ж сплутала Глущенкові слова про бажання зібрати колекцію картин мистців України й надто разюче їх підтасувує. Втім, чи не було б корисно, коли б така добірка картин, за бажанням Глущенка, дісталась сюди? На жаль, це тільки бажання визначного українського мистця. Також на жаль, що такі „чудесні" інформації надто часто появляються знечев'я на сторінках „ГУ".

Ми, українці, дуже багато розписуємось про большевицьку провокацію, але для кого ж ми пишемо, коли ввесь час ловимось на неї?

Авторка пише, що Коляніківський «став на позиції виразного совстофільства». Якщо б так авторку поставити перед суд, чим би вона це довказала? У суді важить тільки речевий доказ ,а не уросні підозріння. А кого то вже ми не підозрівали?!

2

Люди, що люблять тільки патріотичну фразеологію, не читають змісту, а шукають „патріотичних" слів у статтях. Звичайно, ім не хочеться поглянути критично на себе самих і тому задурюють себе цією повівню порожніх слів. Коли ж хтось намагається спокійно глянути на нашу дійсність, аналізуючи наш характер, бачачи наше поневолення перш усього в нашій химерній вдачі, то ми цього не сприймаємо.

Замість застановн, шукаємо в автора „совстофільства", аби лишень себе якось оправдати.

Стаття Коляніківського таким для нас важкостравним способом причини шукає нашого невідрадного стану. І тому для нього твердження, що ми «поневолені, мовляв, мо скалями — надто спрощене, просто неповажно сприймітсоване». Що тут висловлена думка звернена на наш внутрішній стан, видно з другої неспрощеної цитати: «. . . росіяни створили собі таку систему, яка їм найвідповідніша. В цій системі всі важливі міністерства є всесоюзні, тобто вони керовані централею в Москві».

Ці голі факти, без зайвої фразеології, виразно говорять про сучасний стан України.

Говорячи про федеральну систему, автор знову неспрощено пише: «В СРСР вона, природно, централізована й керована з Москви. Звичайно, що могла б, теоритично, існувати система, яка дає багато більше прерогатив союзним республікам. Але в СРСР існує система, яка ці прерогативи обмежує, даючи керівництво центральним чинникам».

Авторка зацитувала ці місця, але — відповідно «скорочені» і тим самим викривлені. Відповідне підтасування для своєї „квітесенції" цитат видне от хоч би з такого: у Коляніківського в наведеній вище цитаті вставне слово „природно" взято в коми, а в авторки без них, що міняє думку — „вона (сист е м а) природно централізована..."

Мус,Джа, Саск. – 80-річчя Блаженнішого Архиєпископа

(закінчення з стор. 2.)

липчук відслужив благодарственний Молебень в намірені Блаженнішого ювілята.

По молебні відбулися в церковній авдиторії святочні сходини для відзначення ювілею.

В музично-вокальній програмі взяли участь пані: З. Березна, Ст. Пилипчук, Г. Кушнір і Е. Премеч (квартет пань). Акомпаніювала п-і З. Березна. Вони виконали чотири пісні.

Тріо шкільних дитей: Гері, Шеріл і Давид Премеч відспівали одну пісню. Акордеон-сольо, одну пісню, відіграв Гері Премеч. Сольову пісню при акомп. п-і З. Березної відспівала Адріяна Березна. Мішел Сімсюк відспівала дві пісні в англійській мові. Вірш, авторства п. Евгена Климерка, „Мов цінний дар" відекламувала Маріяна Федорович. Святочне слово виголосив о. парох, о. М. Пилипчук, бувший студент Богословської Академії у Львові, якої ректором був Блаженнійший Йосиф.

По закінченню програми, пані ЛУКЖ гостили всіх присутніх перекускою.

М. П.

Звіт з діяльности відділу ЛУКЖ в Мондер, Алберта

ЗА ЧАС ВІД 1968-1971 Р.

В днях 3-го і 4-го березня 1972 р. відбувся в Едмонтоні Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ, на якому то з'їзді п-і Емілія Жук, голова моєї дерського відділу ЛУКЖ, здала звіт з діяльности свойого відділу за чотири роки. П-і Жук звітувала:

Наша організація, в імені які є мою честь, яко голова, звітувати, начислює 70 членкинь. Сходини відбувалися кожного другого понеділка місяця, окрім двох літних місяців. Духовними асистентами були о. Віталій Підскальний і о. Рафаїл Мельник, оба ЧСВВ. Нашу працю вели ми в таких ділянках:

I. Культурно-освітна. І. Читали й дискутували реферати, що їх посилала Єпархіяльна управа, 2. Влаштували день на пошану Лесі Українки; вітали Єпархіяльну управу і гостя з Бразилії п-ю д-р Борушенко, 3. Дарували твори Лесі Українки, англійською мовою до бібліотеки в школі, 4. Поширювали український пресу ку, „Свічао", „Вісті", і „Наша дорога", 5. Опікувалися моцерським музеєм і допомогли фінансувати ювілейну книгу, що вийшла з нагоди посвячення нашої нової церкви. 7. Заохочували студентів навчатися української мови в середній школі й давали стипендії тим ,що мали найкращі оцінки з української мови 10, 20 і 30, 8. Допомагали Сестрам, що вчать малих дітей після четвертої години та оплачували різдвяні дарунки й дарунки з нагоди закінчення школи для малих дітей, 9. Посилали допомогу студентам-священикам в Оттаві.

II. Харитативна: Вислали шість посилок до Бразилії й потребуючим українцям у Польщі, 2. Що року брали участь у збірці на побудування рака, на поміч слінам, на Червоний Хрест, складали вінок на могилі незнаного воїна, зложили свій даток на „д-ра Керниж"-школу для недорозвинених дітей у Вегревил і до „Марієн Центр" в Едмонтоні, 3. Відвідуємо хворих в лічницях, по домах і замовляли Служби Божі за їхне здоровля або за душі померших, 4. Відвідували старців в Лемонті та у Вегревил.

III. Парафіяльна: 1. Що року влаштовувано традиційний великодній обід і ялинку в дні 5-го січня з доповідями і піснями. Висилано групи колядників в місті й по фармах в користь церквиь, 2. приготовлювано ювілейні бенкети для отців, братів,юнацтва і пр., відсвяткували 75-річчя Сестер Служебниць в Мондері, зробили прийняття студентам, що кінчили середню школу та допомагали в час парафіяльного празника св. Ап. Петра й Павла, 3. Чистили церкву й прикрашували її квітами й справляли новеі обруси; ми помагали усіма нашими силами і середниками при будові нової церкви. Приготовили прийняття на 38 весіллях, 23-ох похоронах, 11 розиграшів, 57 продажах печива, влаштовували чаї й обіди. За чотири роки передали на церкву 11,305.80 дол., а на Народний Дім 1,788.35 дол., окрім кухонного начиння, меблів та і інших річей, потрібних в кухні.

Нашій Єпархіяльній управі щиро дякуємо за вказівки та корисні доручення відносно нашої праці.

Емілія Жук, голова

* * *

Управа відділу ЛУКЖ в Мондері на 1972 р. така: голова — п-і Емілія Жук, заступниці голови: — п-і Катерина Бартків, п-і Павліна Філ, п-і Анна Сірацька і п-і Марія Котлярчук; рекордова секретарка — п-а Евгенія Поломарик, фінансова секретарка — п-і Розалія Полішук, культурно-освітня референтка — п-і Анастазія Гевко. Контрольорки: — п-і Катерина Савич, Анеля Ружицька, Стефанія Гевко та Вікторія Кокотайло. Музейний комітет: — пані Ярина Фербей, Марта Фенюк, Паранька Лайбіда, Настя Манявська і Ева Котлярчук. Комітет закупів: — пані П. Сацьків, С. Гевко, П. Лайбіда, А. Ружицька, Р. Полішук, К. Бартків. Телефонічний комітет: — пані Р. Ковтун, Н. Пігович, К. Савич. Шпитальний комітет: — пані М. Білик, К. Шимко, В. Кокотило, К. Магега.

А. Гевко, кореспондентка ЛУКЖ, Мондер, Алберта.

Успішна праця відділу ЛУКЖ в Геффорд, Саск

Недавні річні загали н і збори відділу ЛУКЖ (Ліги Українських Католицьких Жінок) у Геффорді показали, як гарно працюють наші членкині.

Збори почала молитвою найстарша сестрицяя, п-і Ева Циба.

Протокол з минулорічних зборів перечитала п-і Ольга Герман. Членкині приняли його без змін. Скільки труду й праці вклали членкині, щоб зібрати фонди для церкви і парафії, показав касовий звіт.

На 1972 рік вибрано нову управу відділу ЛУКЖ у такому складі пані: Ольга Герман — голова, Стефанія Давидюк — перша заступниця і Ліна Горох — друга заступниця голови. Ольга Сокіл — секретарка, Анастасія Горбай — фінансова секретарка, Зеня Богун — скарбничка, Варвара Шилюк — пресова кореспондентка, і Геня Крижовська — референтка суспільної опіки і хронікарка.

Для контролі вибрано пані: Геня Підвербська та Марія Якимчук. Для справ рідної школи пані: Е. Шилюк і Савеля Савишин. Господині пані: Варвара Шилюк, Ева Циба, Варвара Воротняк. Анна Бицкал, Марія Кожушина, Дора Когут, Анастасія Грек. Старшими сестрицями вибрані пані: Ева Циба, Варвара Шилюк, Варвара Воротняк і Анастасія Грек.

На зборах рішено влаштувати різдвяний бенкет для членкинь. І він відбувся в дні 28-го грудня. В час вечері членкині співали колядок а на закінчення обмінялися різдвяними дарунками. Щира подяка членкиням за приготування милої зустрічі.

Членкині ЛУКЖ ходять з колядою, а також щедрують на потреби місцевої церкви. Влаштовують восени і на весні базари, а перед Великоднем продають писанки, вишивки та великоднє печиво.

29-го жовтня 1971 року відбувся в Саскатуні з'їзд Централі українців католиків. Дві делегатки з нашого відділу, а саме пані: Саверя Савишин і Геня Криновська, взяли участь і склали звіт з праці ЛУКЖ від парафії Пресв. Євхаристії у Геффорді.

Відділ відсвяткував День матері 9-го травня. Присутніми були, між іншими, тридцять заслужених членкинь, що дістали грамоти і жині квіти. Від відзначених промовила п-і Василина Кузик, що зложила подяку управі ЛУКЖ.

Реферат про значення Дня матері виголосила п-і Марія Якимчук. Вона підкреслила, що кожній матері, що гідно виконує свої материнські обов'язки, належиться пошана і признання. На закінчення Дня матері всі мали перекускy. Отець С. Адам, закінчив сходини молитвою і побажав членкиням успіхів у праці та кріпкого здоров'я.

пресова референтка
Варвара Шилюк,

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НАШІ ПЕРШІ ПРОФЕСІОНАЛІСТИ

В. ГАВРИШ

Здається мені, що кожний з наших поселенців зрідка і то немало, як між нашим людьми стали працювати наші перші професіоналісти. Вже не треба було мучитися й розказувати свої хвороби, чи свої правничі трудности лікареві чи адвокатові через перекладача, який густо-часто теж не знав добре англійської мови, а можна було розказати все прямо свому адвокатові, чи лікареві, які ще до того були добре обзнайомлені з нашим способом життя та нашими всі ми обставинами й нас таки добре розуміли, у відмінності до чужих професіоналістів, які нас завжди мірили своєю міркою.

До наших перших професіоналістів належав покійний д-р Іван Оробко, який був не лиш добрим лікарем, але до того був людиною надзвичайно доброго серця, який ніколи не відмовив нікому, як треба було поїхати до хворого, навіть серед ночі й дати лікарську пораду, чи навіть негайно завезти до шпиталю.

З чужих лікарів залишив між нашими поселенцями дуже добру пам'ять д-р Арчер із Лемонту, який теж ніколи не відмовляв помочі нашим поселенцям, що нього приходили за лікарською порадою та допомогою. Знаю про один випадок, де він поїхав кінем верхом до одного фармера, якого жінка мала малу дитину й була в клопоті. Він приїхав негайно й, мабуть, врятував жінку від неминучої смерти. Наш фармер по англійськи говорити не вмів, грошей не мав й не знав, як з лікарем розговоритися. Д-р Арчер ще залишив й лікарства для жінки й сказав по українськи тих кілька слів, що їх був навчився: „Все буде добре". Фармер поїхатав головою й дає д-рові Арчерові два тузини яєць, бо нічого іншого не мав. Лікар взяв яйця, засміявся ще й подякував і поїхав додому. Таких випадків про д-ра Арчера я знаю більше й тому він залишив між нашими поселенцями дуже добру пам'ять. Але таких лікарів багато не було. То були одиниці. Й якраз тому такою великою популярністю тішився покійний д-р Іван Оробко, що він мав для наших фармерів добре серце, розумів їх й приходив їм завжди в пригоду.

Між нашими першими професіоналістами був теж адвокат Іван Басараб. Що правда, він не був адвокат до кримінальних справ, навіть не дуже рвався до справ, з якими треба було йти до суду, але зате був дуже точний і здбайливий у всіх справах, що заторкали перепису майна чи власности, продажу та купна, виготовлення різних документів тд. Відносно тих справ він був дуже точний і совісний, а притому чесний і скромний у своїх вимогах і не числив багато

(закінчення на 5 стор.)

Голос має мейор Едмонтону

СВІЖІ ТУРБОТИ З МІСЬКИМ КОМІШЕНЕРОМ

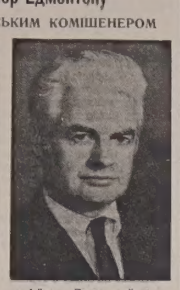

Айвор Дент, мейор

Відходить із праці д-р Петро Баргеи, що був начальним міським комішенером від 1967 р. Він прийняв становище екзекутивного директора Онтарійської ради шкільних тростів й скоро переїде до Торонта, щоб перейнятя свої нові обов'язки. То означає поворот д-ра Баргена до його первісної діяльности: освіти. Заки він став начальним комішенером, д-р Барген був суперінтендентом Едмонтонської публічної шкільної системи, а передтим шкільної системи в Джаспер Плейс.

Я певний, що з його основним вишколом в ділянці освіти, а тепер з адміністративним та підприємничим досвідом в управі міста, д-р Барген буде дуже успішним адміністративним директором онтарійських тростів.

З моєї власної обсервації я можу сказати, що праця начального комішенера в якомунебудь великому й зростаючому місті робить прилатним кожного на провідне становище майже в кожній організації. І то якраз має місце з головним комішенером міста Едмонтону. А це тому, що Едмонтон має більше скомплікованих адміністрацію, як більшість канадських міст.

Управа міста Едмонтону є тому дуже скомплікована, що місто є власником багатьох підприємств громадського користування й має нагляд над тими підприємствами, враз із загальним керуванням звичайних відділів, що їх можна знайти в кожній міській управі, як вода, каналізація, будова доріг тд. Правда, що недавно міську адміністрацію поділено на три відділи, що їх кожного очолює комішенер. Ці комішенери — від підприємств громадського користування та будови доріг, господарських справ та громадських справ — мають завдання, що вимагають дуже багато праці. Вони дуже зближені до головного комішенера, якщо йдеться про відповідальність та складність їхньої праці.

Але то вже є завданням головного комішенера злучити їхні зусилля в спільне зусилля й допомагати спрямовувати ряду комішенерів, щоб устійнила, котрі завдання є важніші та забезпечити загальну успішність в многогранній міській адміністрації.

Але тут є ще інше обличчя цеї праці а це є політична відповідальність, що є з нею зв'язана. Я вживаю терміну „політична відповідальність" в її найширшому значенні. Тут є передусім, очевидно, відповідальність перед міською радою. Міська рада є найвищим авторитетом в управі міста і начальний міський комішенер, враз із цілою міською адміністрацією, є відповідальний перед міською радою й переводить в життя її вказівки й доручення. Як лучник між міською радою та міською адміністрацією начальний комішенер мусить запевнити свобідний зв'язок між міською радою та адміністрацією.

На другому місці „політичної відповідальности" начального комішенера є зв'язок, злучений із складанням звітів, перед загалом едмонтонців, що є статочним зверхником усіх та які платять рахунки за все. Що правда, міські радні мають більший обов'язок здавати звіт з діяльности міської управи перед загалом едмонтонців, але начальний комішенер не працює в замкненій вежі зі слоновної кости, відділений від широкого світу, що простягається кругом поза будинком міської управи. Він стрічається в своїому бюрі теж із широкими кругами едмонтонської публіки.

А тепер, коли д-р Берген від нас відходить — він кінчить свою працю в нас в квітні — міська рада стоїть перед важким завданням підшукати відповідну людину ,яка перейняла би становище, яке покидає д-р Барген. А ми, насправді, не маємо так багато часу, щоб шукати й піднайти відповідну людину.

Але в нас зайшло ще щось іншого, коли я вже при розмові про верхівку, адміністрації. А саме, що комішенер Стен Гемптон працює в нас знову повний час, після того, як він перебув цасліно свою серцеву атаку.

Комішенер Гемптон є керівником відділу підприємств громадського користування та міських інженерів, до якого належать „едмонтонські телефони", едмонтонська електрівня, вода та каналізація, інженери та транспорт та послуги едмонтонських підприємств громадського користування.

Як ви бачите з цього звіту, комішенер Гемптон має великий навал праці і я, зі свого боку, дуже тішуся, що він повернувся назад на своє становище.

Айвор Дент, мейор

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний ілюстрований місячник
ЮНАК
YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від великого ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Мирнам-Світоч, Алберта

(З хроніки містечка Мирнам в часах 1930-1935 р.)

К. Кантор

Вподовині концерту виголосив п. Вол. Купченко, учитель з поблизької школи, реферат. Присутним він дуже подобався і викликав бурю оплесків. Пізніше п. Купченко виголошував реферати на всіх концертах. Програма тривала дві години. Після концерту люди вертались домів вдоволені, що їхні діти добре вив'язалися зі своїх точок програми.

Зараз другої днини ми дістали кілька запрошень, щоб приїхати з концертом. Ми використали ту нагоду й слідуючої суботи дали концерт в Дервенті, а в неділю в Ту Гилс і Равнд Гилл. Тиждень пізніше, в суботу, ми давали знова концерт у Плейн Лейк та в залі Мирославна. На кожному концерті реферат голосив п. Вол. Купченко.

Всюди публика була захоплена концертами. В час виконування точок панувала тишина, а після кожної скінченої точки все зривалася буря оплесків. Так було у всіх місцевостях.

Праця йшла дальше. Проби відбувалися що другої днини, а концерти або пред ставлення щонеділі. Так було через цілу зиму.

То був час добре відомої в Канаді кризи-депресії. Люди без праці їздили від моря до моря й шукали роботи. Яких два десятки таких шукачів праці зайхали й до Мирнам. Майже всі вони включилися до нашого т-ва. до хору й аматорського гуртка. Праця стала ще жвавіша. Було більше сходин, проб і відчитів на різні теми.

Також жіноче товариство почало проявляти більшу діяльність. Зорганізовано хор, що почав співати кожної неділі в церкві в час Служби Божої.

В Мирнам є гарна українська католицька церква. Хоч тоді була віддалена дві милі від містечка й збудована на фармах, люди кожної неділі приходили громадно до церкви — і молоді й старші. На Богослуження приїздили з Мондеру оо. Василіяни.

Минула зима, настала весна. Фармарі вийшли на поле до праці. Культурно-освітня праця перервалася, бо кожний тішов весною ти. Диригент, що був по фаху столяром, разом з другим, почали працювати за своїм фахом між фармарами. Викінчували жати, переробляли, мурували комини та що лиш було потрібно. Хоч не багато вони заробляли, але не було без праці.

На слідуючу зиму наш диригент не вернувся до Мирнам. Почав працювати в Товаристві в Дервенті. Ми почали шукати за другим і знайшли і диригента й капель майстра в особі п. Павла Шульги. То було 1931 р. П. Шульга зорганізував дуту оркестру й почав вчити різні марші, а також зорганізував молодь, що почала робити вправи. Молодь мала назву пластуни. Інструкторкою — дів о ч и х вправ була Марія Безпалко Демчук. На праці з оркестрою і молодю минула зима і прийшла весна 1932 р.

Диригент П. Шульга дав концерт дутої оркестри й хору з піснями та деклямаціями. Глядачі з подивом дивилися на своїх молодих хлопців, що сиділи на сцені з трубами і бубном. А як заграли „Гей там на горі Січ іде" а потім ще якогось марша, глядачі підхопили темпо і почали то в долоні то до підлоги підсилювати гру. Виглядало, що дійсно маршує військо. Одушевлені люди відіздили домів і ще довго потім гуділо їм в ухах те тра-рара.

В літі 1932 року зорганізовано пікніковий комітет, що мав занятися вишуканням площі, уложити програму пікніку, подбати про напитки і др. В комітеті були Д. Чапельський і М. Куцій. В час пікніку гурток дівчат в одностроях і оркестра вишукали відповідне місце для вправ і почався показ: оркестра грала а дівчата робили рухакові вправи. Ті вправи притягали все дуже багато людей з усіх усюдів.

Через ціле літо, майже що другий тиждень, їздила оркестра і дівчата по цілій околиці з тими вправами.

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похилі підкоиння включує:
— вінілеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування шіколи не справляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

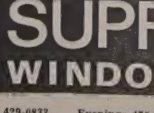

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Іннісфрі XI ренч, Алта

50-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ СТЕФАНА І КАТЕРИНИ ДМИТРІВ

Стефан і Катерина Дмитрів

П'ятдесятлітний ювілей Стефана і Катерини Дмитрів відбувся 13-го листопада 1971 р. Його розпочато благодарственним Молебнем в церкві св. О. Николая, в Іннісфрі XI-го ренчу.

Ювіляти одержали ювілейне благословення в присутности дружбів: Михайла Дмитрів, Стефана Саїка, Івана Глуся і дружок: Євки Саїк, Анни Дмитрів і Надії Глусь.

По Молебні перейшли всі до залі ,близько церкви Новий Бучач, де Стефана і Катерину привітали приявні оплесками.

Стефан Дмитрів то уроженець села Білівці, пов. Броди, Україна. Народився 9-го січня 1895 р. До Канади приїхав з родичами 1904 р. до Мондер, де перебув з родичами в домі Данила Варави один рік. В 1905 р. переїздять усі на сталий побут на фарму в Іннісфрі, XI ренч.

Катерина, з роду Мазурок, родилася в селі Конюшки, пов. Броди, Україна. До Канади приїхала також 1904 р. Стефан і Катерина одружилися 1921 р. в Новому Києві.

Виховали 6-ро дітей: двох синів Петра і Василя і чотири дочки: Марію, зам. Дуляба, Анастазію, зам. Уніят, Параньку, зам. Кшик і Лікерію, зам. Головайчук.

До щедро заставлених столів засіли численні гості. Господар свята п. Ан. Дуляба попросив місцевово отця пароха проказати молитву й поблагословити страви.

Серед милої атмосфери виголошено кілька промов, а опісля відчитано привіти від Владики Ніла, від представників албертійського уряду і других.

Промову, повну сліз радости виголосив наймолодший син Василь. Кінцеву ж виголосив о. парох, вказавши на добрі прикмети ювілятів. „Вони є зразковими членами церкви, добрими фармарами, що не відреклися своєї рідної мови і свойого народу".

Ювілят Стефан, зі сльозами в очах, дякував усім присутнім. Тішилися діти, що так пошановано їхніх родичів ,тішилося теж і 16 внуків та три правнуки.

Присутні відспівали ювілятам „Многая літа". Опісля слідувала забава. З нагоди ювілею переслано на „Українські вісті" 15.00 дол. Жертводавцям щира подяка а Стефанові і Катерині Многая літа!

Похорон в Едмонтоні, Алберта

БЛ. П. ВАСИЛИНИ ЖУРАВІНСЬКОЇ-ШПОРТ

В п'ятницю, 3-го березня ц.р. упокоїлася у шпиталі св. Йосифа в Едмонтоні, піонерка бл. п. Василина Журавінська Шпорт, на 90-му році життя.

Василина з дому Герман, народилася 15-го серпня 1881 р. в селі Висічка повіту Борщів, в Україні. Вона вийшла заміж за Івана Журавінського і разом з ним приїхали в 1910 році, разом зі сином Михайлом, до Канади.

Весь час мешкали в Едмонтоні. В 1924 р. Іван Журавінський згинув трагічною смертю й Василина залишилася вдовою з малим сином. В той час треба було тяжко працювати, щоб вижити самій і вигодувати та виховати сина.

Вже в старшому віці Василина вийшла вдруге заміж за Елика Шпорта. Та й з тим не жила довго, бо й він скоро помер.

На старші літа потребувала Василина опіки. Недуга ніг не дозволяла самій жити, тому перейшла до сина, невістки і внуків, що покійну дуже доглядали, а зокрема невістка Параня, що не відступала від мами ні в день ні в ночі.

Та з літами ставало гірше й, за порадою лікаря, відвезли Василину до шпиталю. Родина й приятелі відвідували її тут дуже часто.

Покійна Василина була релігійною людиною, любила свою церкву, часто до неї ходила, а найбільшим вдоволенням для неї було, коли могла дати жертву „на Боже" — як звикла була говорити.

Лишила в смутку одинокого сина Михайла, невістку Параню і одного внука. Також дві сестрінки: Анну Шевців і Марію Редляк, всі з Едмонтону.

Панахиду за спокій душі покійної відправив в неділю, 5-го березня о. Юрій Ковальський. В понеділок, 6-го березня, в год. 10 ранку, в катедрі св. свшмч. Йосафата відслужили заупокійну св. Літургію о. Юрій Ковальський і о. радник Василь Чопей. Дякував п. І. Гутнян. При кінці св. Сл. Божої виголосив прощальне слово о. Ю. Ковальський.

бл. п. Василина Журавінська-Шпорт

По похороні відбувся в катедральній залі поминальний обід, що його приготовило жіноцтво. Обід почав і закінчив молитвою о. Ю. Ковальський. В час обіду зложив від родини п. Михайло Шевців подяку священикам, жінкам за приготування обіду і всім тим, що склали жертви на св. Служби Божі. Також подякував тим, що несли тіло покійної, Парк Меморіял за солідну обслугу і всім, що прийшли віддати останню . послугу покійній Василині.

Покійну Василину похоронено на цвинтарі св. Йоакима, побіч її першого мужа Івана.

З нагоди похорону, родина зложила 20.00 дол. на „Українські вісті". Щира подяка за жертву, а покійній Василині нехай буде вічна пам'ять!

ПОДЯКА

Хоч був непривітний, холодний і вітряний день, багато приятелів і знакомих нашої дорогої мами і бабуні було присутних на панахиді і на похороні. Тою дорогою дякуємо Всч. Отцям, п. І. Гутнянови і всім присутнім за участь, а покійна Василина хай спочиває з Богом в легкій канадській землі.

Родина

Ню Вестмінстер, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА ВІНЦЕНТАЙЛА-ВІНСТАЛА ВИЗНАЧНОГО КТИТОРА І ДОБРОЧИНЦЯ

В середу, 8 грудня 1971, розійшлася сумна вістка по місті й околиці, що помер довголітній член парафії св. Юрія, а потім Пресв. Євхаристії, її член-основник Петро Михайло Вінцентайло, що скоротив своє назвисько на Вінстал, ще коли працював у копальнях у північній Британській Колюмбії.

Бл. п. Петро Вінцентайло-Вінстал народився у фармарській родині у Стар, Алберта 4-го листопада 1901 р.

Його родичі були побожними і ревними християнами. Вони, між іншим були піонерами нашої першої в Канаді церкви й парафії й поклали немало зусиль, щоб розбудувати й розвинути ту парафію під проводом тодішних оо. душпастирів.

Бл. п. Петро працював спочатку на фармі до 1929 р. В тім році продав фарму й переїхав до Бр. Колюмбії, щоб працювати в лісах і копальнях а вкінці в порті при навантаженні і розвантаженні кораблів у Ню Вестмінстер. Тут купив собі хату й тут застав його перший сталий парох Ню Вестмінстеру бл. п. о. Маркіян Білик, з яким бл. п. Петро та інші парафіяни почали парафію та будову церкви.

Покійний Петро жив тихо, скромно, дуже любив свою церкву й з пошаною відносився до своїх душпастирів. Нікому не докучав, від нікого нічого не вимагав і не цікавився несвоїми справами. Його єдиною мрією було прискладати якнайбільше грошей, щоб їх записати на Божий храм у Ню Вестмінстері, який — він твердо вірив — колись збудують добрі люди й він буде молитися і користати зі св. Тайн у своєму обряді.

бл. п. Петро Вінцентайло-Вінстало

Коли парафіяни купили старий великий дім, за о. Стефана Чеховського в 1962 р. бл. п. Петро був сталим учасником богослужень у невеликій каплиці та учасником усіх імпрез, що в тім домі відбувалися (головно за о. Б. Ганушевського від початку 1963-1969 р.).

Коли ж парафіяни разом з о. парохом задумали збурити той дім і ще два закуплені, щоб на великій і гарній площі біля будинку управи міста збудувати нову церкву, бл. п. Петро був першим, що купив один з менших домів за $7,000, визичивши ті гроші парафії, яка сплатила йому $2,000 а решта — за висловом Петра — „пішло на Боже".

Коли ж почалась будова церкви, бл. п. Петро зразу подарував ще $1,000, а потім складав щомісячні пожертви, що йшли в сотки так, що за час від 1963 до 1971 рр. бл. п. Петро пожертвував на церкву понад 10,000 дол.

Один рік перед смертю, одного вечора, він зустрів о. Б. Ганушевського та голову парафіяльного комітету п. М. Блажейка і з огниками в очах сказав тихо, але виразно: „Я зробив завіщання і записав увесь свій маєток на церкву а саме: мій дім, в якому живу, один дім, що його сплачують ті, що його купили, а крім того якихось бідних кільканадцять тисяч".

То була велика несподіванка для нас усіх. Парафія, що в той час мала понад 150,000 долярів довгу, відітхнула з полегшою. З вдячности за такий королівський дар, о. парох і парафіяни справили Петрові вечірку з нагоди його уродин, що відбулася на початку листопада 1971 р. то були останні його уродини.

До такої королівської пожертви надхнув бл. п. Петра його брат Стефан, що живе з дружиною в Ню Вестмінстер, який теж заопікувався похороном брата, переведенням завіщання та всіми іншими справами, з тим зв'язаними.

Духове життя бл. п. Петра було до деякої міри іншим від других. Він не належав до людей, що лиш кличуть „Господи, Господи", але старався виконувати волю небесного Вітця з притаманною собі докладністю. Щонедільні Богослуження, часте приймання св. Тайн та пожиття з людьми зробили його відомим усім, як праведника. Він ніколи не опустив жадної імпрези, на яку приходив, як гість парафії.

Свою церкву покійний любив цілим серцем і найскорше з усіх до неї приходив. Тому й не диво, що рідня, парафіяни й о. парох прощали бл. п. Петра зі щирим жалем, а Преосв. Владика в своїй чудовій проповіді дав вислів признання життю і вчинкам покійного, що „вибрав найкращу частину".

Похорон бл. п. Петра звеличав своєю присутністю Преосв. Владика Ніл, що, в сослуженні о. протопресвітера Б. Ганушевського, пароха церкви Пресв. Євхаристії та о. І. Кратка, пароха церкви Возвиження Чесного Хреста в Суррі, відправив панахиду в навечеря похорону, в п'ятницю, 10-го грудня. На другий день, в суботу, відбувся величавий похорон покійного, який відслужили о. парох та о. Кратко. Оба виголосили проповіді, зокрема о. парох розказав про життя бл. п. Петра та його велике діло, якого він доконав, записуючи майже весь свій маєток на церкву Пресв. Євхаристії.

Поховали бл. п. Петра на кладовищі Форест Лан, де спочиває багато наших парафіян на українській католицькій секції.

В глубокому смутку залишив брата Павла в Торонті, брата Антона у Вінтернбирн, Алберта, брата Стефана у Ню Вестмінстер, сестру Теклю Страшок у Стар і брата Бенедикта в Монреалі.

Після похорону парафія справила поминальний обід по покійному. Промовляли голова Д. Бурденюк, М. Блажейко, брат покійного Стефан і брат Антін та о. парох. Зі Стар була на похороні сестра Текля.

З нагоди похорону передано на „Українські Вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо.

Нехай буде вічна пам'ять бл. п. Петрові у Бога й у людей.

Учасник

Про землетрус в Баня Луці, Югославія

ЗАГУДІЛО ЗАСТОГНАЛО И УСЕ ПОЧАЛО ХИТАТИСЯ

(З приватного листа одного українського священика в Югославії до о. Л. Рамача в Канаді).

Словами нашого заголовку зачав свого листа один український священик з Югославії до о. Л. Рамача в Канаді, коли описував землетрус у Баня Луці в 1969 р., який пошкодив теж будинки українських поселенців та деякі українські церкви й священичі резиденції.

Тому, що багато читачів „Українських вістей" склали свої пожертви чи то в грошах чи в одязі на допомогу тим, що потерпіли від того землетрусу, думаємо, що буде цікаво почути від очевидця з Баня Луки, як те все відбулося.

То було пополудні в останню неділю жовтня. Земля здрігнулася, „загуділо, застогнало і всьо почало хитатися". Мури почали тріскати, стеля почала обсипатися, а цілий дім наповнився порохом і вапном; заскрипіли підвалини й плати. Прийшла ніч, повна тривоги. Мало хто спав у свойому домі. Від часу до часу в надрах землі ніби щось стогнало, від чого волосся на голові їжилося.

Минула ніч і, здавалося, небезпека проминула. Але саме тоді знову загуділо і затряслося. Здавалося, що земля розлетиться, що ніщо на ній не встоїться. І так протягом кільканадцяти хвилин, а тоді стало тихо, як у гробі, щойно тоді вже можна було побачити, що то за сила термосила землею. Руїни, руїни, руїни... Хати перемінилися в купи цегли, черепиці та поломаного дерева. Деякі церкви повалилися (пр. на Петричевцу), деякі так потріскали, що треба було бути героєм, щоб увійти до середини і поглянути, що сталося.

Що робити, звідки починати направи? А в додатку ще час від часу гуділо й стрясало землею й людям здавалося, що, не дай Боже, то найгірше щойно надходить.

І в той час страху, туги за втраченим дорібком, почувся братній голос з усіх усюдів „Ви не самі, ви наші браття, ми вам допоможемо"...

Про нещастя почули всі народи світу. А наші брати-українці почули, що те нещастя стрінуло і кілька тисяч їхніх братів по крові, але теж надією, що допомогти, до кого звертатися по інформації?

Неначе у відповідь почули українці Канади, ЗДА, Західної Европи і на всіх континентах, голос ВПреосвященного Владики Кир Гавриїла Букатка. Його слова були сповнені болю, але теж недією ,що допомога прийде й вона прийшла.

Приходили пачки з одягами. Все гарно поскладане, чисте. А було того тонни. При розподілі було трохи труднощів, бо уряд не міг робити різниці між потребуючими, але частина з того, що було вислано, дісталася українцям. Найбідніша з парафії, Девятина дістала найбільше. Зразу кожній родині передано одну пачку, а пізніше біднішим додано ще одну чи дві.

З преси ми дізналися, що українці збирають також гроші, щоб допомогти нам відбудувати понищені церкви, резиденції та доми найбільш потребуючим.

Нам було мило чути, як люди доброї волі неначе змагаються між собою, хто більше призбирає і хто більше серця покаже потребуючим. На змагання пішли церковні організації, світські, допомогові комітети й поодинокі люди.

Наше щастя було, що всі знали нашого Владику і на його руки висилали грошеві пожертви. Та не всім в Югославії було мило, що Українська Церква зі своїм Владикою розгорнула таку хосенну роботу. І пішли „каїнові" наклепи, що, мовляв, гроші забрав уряд або, що Владика мусить платити від одержаних грошей великий податок. То було на те, щоб поміч не йшла через руки Владики і щоб зневірити жертводавців.

Щоб втихомирити і вияснити положення, Владика Гавриїл відвідав усі парафії (крім Козарця) і запевнив людей, що поголоски неправдиві та закликав, щоб люди не вірили брехням.

Очевидно, що, якщо поміч була б ішла через уряд, то всі громадяне були б трактовані однаково і, хто знає, чи наші люди були б на тому не потерпіли. Але так не було. Владика при відвідинах давав отцям парохам певні суми грошей, а ті, за порадою з людьми, давали там, де було найбільш потрібно.

В той час уряд також давав допомогу в річах і грошах, але з цього церкви і парафії не дістали нічогісінько. То й зрозуміле, бо який інтерес має уряд відбудовувати церкви чи парафіяльні доми?

Владика Гавриїл дуже ощадно розділював гроші. А тому, що знав, що поодинокі люди дістануть деяку поміч від уряду, а церкви не дістануть нічого, він порішив помогти відбудувати церкви й тим самим зняти тягар відбудови церков із людей.

Відбудова почалася в 1970 році. На перше місце пішла Баня Лука. Парох о. Хромиш, хоч уже не молоденький, працював при відбудові ціле літо. При відбудові було багато труднощів, але за рік після землетрусу відбулося торжество благословення відбудованої каплиці Христа Царя. Ще в час війни знищено в Баня Луці церкву й її не відбудовано по нинішний день. Вірні користуються капличкою в парафіяльному домі. Деякі українці йдуть до римо-католиків, а деякі нікуди не ходять.

Потреба церкви в Баня Луці та впорядкування парафіяльного життя то найболючіша проблема. На відбудову парафіяльного дому й каплички пішло кільканадцять тисяч долярів.

З черги відбудовано церковцю в Яблоні, що є прилученою до Баня Луки. Це не велика церковця, але була дуже знищена й на її відбудову також пішло кілька тисяч долярів.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з стор. 4.)

за свої послуги. Він загалом не вмів нікого „натягати", тобто числити вигоровані ціни за свої адвокатські послуги.

Одного разу прийшов до мене наш один фармер, який мав клопіт із своєю дружиною й радився мене, до котрого адвоката він повинен піти. Я його післав до І. Басараба. Прийшов наш фармер туди, росказав адвокатові свої клопоти й просить адвоката, щоб допоміг йому дістати розвід. Покійний адвокат Басараб вислухав довгого слова нашого фармера й каже йому: „Знаєте, дістати розвід то не така легка справа. Щоб дістати розвід, ви мусите мати докази, що ваша дружина вас зрадила. Мусите її зловити на „гарячому вчинкові", щоб була десь у чужому мешканні з чужим чоловіком, або десь у готелі з чужим чоловіком і на то мусите мати добрих свідків, тоді я можу пробувати старатися дістати розвід". Фармар сказав, що він такого доказу не має й не може мати і покійний адвокат Басараб відмовився забиратися до тої справи.

Наш фармар не дав за виграну й пішов шукати іншого адвоката. Хтось його справив до нашого другого адвоката ,який не був уже такий совісний, як Басараб. Цей вислухав справу фармара й сказав, що він дістане розвід, але мусить дістати відразу 300.00 долярів. Фармар заплатив вимагану суму й адвокат сказав, що він його покличе, як буде потрібно. Фармар ждав два роки, щоб адвокат його покликав, а тоді пішов знову до нього. Той сказав, що він робив усе можливе, але розводу таки не дістав. На доказ своїх заходів він показав фармерові навіть різні письма зі суду, одначе вислід його старань був такий, що фармар не дістав розводу. В тому часі суд давав розвід лиш на основі доказаної подружої зради, на що наш фармар ніяких доказів не мав. Щойно тоді наш фармер побачив, що Басараб був чесний адвокат і йому зразу сказав, що він не має ніякого вигляду на розвід і навіть не хотів тої справи брати. З того часу наш фармер з усіми своїми адвокатськими справами йшов до канцелярії покійного І. Басараба.

Таких випадків, де покійний І. Басараб відмовився взяти адвокатську справу, бо знав, що її не можна виграти, я знаю дуже багато. Він не був, як деякі другі адвокати, готовий взяти якунебудь справу, без уваги на те, чи її виграє, чи ні. Він брав лише ті справи, про які був певний, що їх виграє й то чесним способом, без ніяких нечесних засобів та крутійств. Через те, мабуть, дехто вважав адвоката Басараба не надто добрим й бистрим адвокатом, бо дехто думає, що лише той адвокат є добрий, який зуміє виграти кожну справу, без уваги на те, чи слушну чи неслушну й без уваги на те, якими засобами він в суді послуговується. Басараб до того рода адвокатів не належав. Може й тому він не доробився великого майна. Він жив скромно, але завжди давав свою пожертву на всі церковні та національні цілі. Лишив по собі пам'ять доброго українця й чесного представника професії адвокатів.

ПРОЩА ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЖОВТНІ

З уваги на труднощі в замовленні місць на літаках та в готелях наслідком страйків деяких европейських летунських ліній, прощу до Святої Землі та інших відпустових місць в Европі, що мала відбутися в травні, відбудеться з початком жовтня ц.р.

Програма та кошт прощі такі, як були проголошені попередньо.

Подорожна аґенція „АСТРО"

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351

Edmonton, Alberta

Вісті з Едмонтону

ВИБИРАЮТЬ УПРАВУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

СИДЯТЬ ПЕРШИЙ РЯД: Дмитро Габорак — господар і сценар, Григор Якимець — секретар, Вол. Стебельський — фінансовий секретар, д-р Іван Смульський — перший заст. голови, Іван Лагола — голова, Володимир Качмар — 2-гий заст. голови, Михайло Наконечний — кореспонденційний секретар, Володимир Стебельський — фінансовий секретар, Дмитро Габорак — господар і сценар, М. Лаврин і Остап Татчин — культурно-освітній комітет, Михайло Бойко, Фред Шарун, д-р Іван Смульський, Орест Жарський і Юрій Хаба — статутова комісія, д-р Мелетій Снігурович, Віктор Федина і Микола Сус — товариський суд, Фред Шарун, Михайло Бойко і Зенон Васараб, — контрольна комісія, та Василь Муж, Генрі Савчин, Юрій Хаба, Степан Романюк, Євген Апонюк і Олекса Брода — члени управи.

Фотостудія «Академія»

Український Народний Дім має нову управу. Вибрано її на недавніх загальних зборах.

Відбулися вони у власному будинку УНДому. Почалися вони точно в год. 8-мій вечора. Присутніх було около сто осіб. Збори відкрив голова п. Іван Тимчишин. Він привітав присутніх і просив перевести ці збори дідово. Також просив членів і на дальше цікавитись долею нашої найстарішої інституції в Альберті.

З черги вибрано президію зборів. Головою обрано п. Василя Багнюка, а секретарем п. Михайла Наконечного.

Протокол із минулорічних загальних зборів прислуг ні і прийняли без змін. По відчитанні і прийятті протоколу звітували поодинокі голови комітетів а на кінець звітував голова.

У своєму звіті сказав п. Тимчишин, що Народний Дім перебудований майже вповні. Є ще багато речей потрібних до доброго оперування залі, але їх купується коли є фінансові спроможності. Минулого року докінчено направу того, що спричинив огонь а всі довги за направу сплачені.

Фінансовий звіт подав п. В. Стебельський. З минулого року стало 19,113.19 дол. прийшло до каси в 1971 році 10,449.35, разом 29,562.54 дол. Розходів за 1971 рік було 29,305.33. Остало на 1972 рік у банку і на руках 257.21 дол. Довгів немає ніяких.

По дуже короткій дискусії звіти прийято і на внесок контрольної комісії уділено управі абсолюторію.

З черги вибрано нову управу на 1972 рік у такому складі: Іван Лагола — голова, Іван Тимчишин — кол. голова, д-р Іван Смульський — 1-ший заступник голови, Володимир Качмар — 2-гий заступник голови, Григорій Якимець — секретар, Михайло Наконечний — кореспонденційний секретар, Володимир Стебельський — фінансовий секретар, Дмитро Габорак — господар і сценар, М. Лаврин і Остап Татчин — культурно-освітній комітет, Михайло Бойко, Фред Шарун, д-р Іван Смульський, Орест Жарський і Юрій Хаба — статутова комісія, д-р Мелетій Снігурович, Віктор Федина і Микола Сус — товариський суд, Фред Шарун, Михайло Бойко і Зенон Васараб, — контрольна комісія, та Василь Муж, Генрі Савчин, Юрій Хаба, Степан Романюк, Євген Апонюк і Олекса Брода — члени управи.

Колобраний голова подякував виборцям за довір'я. Прохав членів активно помагати йому, щоб оживити працю УНДому.

* * *

Повідомляємо всіх наших членів, симпатиків і прихильників та всю українську спільноту міста Едмонтону, що дня 24-го червня ц.р., в Українському Народному Домі (9620 — 109 Аве.) відбудеться „День подяки" для піонерів і почесних членів УНДому.

Прохається всі місцеві організації здержатися в той день від імпрез.

Понад 270 людей на концерті

Ще один попис танцювального гуртка і рідної школи відбувся в неділю, 23-го квітня, також в залі школи ім. Кларі. Програму виповнили школярі танцювального гуртка (72 студентів) та рідної школи (26 студентів). У програмі були гра на піяні, на гітарах, акордеоні та соьоспіви.

В час перерви п-і Е. Ожга, голова відділу ЛУКЖ, подякувала вчителеві п. Володимирові Іщенкові за його відану працю та вручила йому від відділу ЛУКЖ грошеву нагороду. В заступництві неприбяного голови відділу ЛУК подяку вчительці рідної школи п-і Дарії Порохівник і склав о. Я. Федуник, вручивши дарунок за її віддану працю над навчанням української мови дітей парафії.

На концерті було понад 270 людей. Були парафіяни, були й гості, які залюбки приглядалися пописові нашої дітвори. У своєму слові о. парох підкреслив велике значення вивчення рідної мови і танців, що вже стали складовою частиною всеканадської мозаїкової культури.

В час танцювальних виступів грала дуже гарно оркестра п. Євгена Звоздецького.

У приготуванні концерту брали участь відділи ЛУКЖ і БУК.

День БУК в Едмонтоні

Єпархіяльна управа Братства Українців Католиків Канади влаштував в неділю, 25 червня ц. День БУКК" на Єпархіяльній оселі над озером Вобмаи.

Програма дня розпічнеться св. Літургією, що до її служення запрошено Преосв. Владику Кир Ніла, о. митрата В. Кушніра з Вінніпегу та о. митрата М. Сопуляка.

Доповідь про 40-річчя БУКК виголосить о. митрат В. Кушнір.

Українець призначений . . .

(закінчення з 1 стор.)

високих студій Дж. Фостера.

Кожний з нас радіє з цієї нагоди, бо українська спільнота мотиме вже нарешті тем свого першого речника і в раді університету Альберти. Не сумніваємось, що адв. П. Саварин оєвідомлює собі це почесне і відповідальне завдання. Він бо є одним з передових діячів української спільноти завдяки своїй наполегливій праці і співпраці в багатьох організаціях та установах.

В першу чергу відомий він як пластун. До Пласту вступив ще під кінець 1946 р. в Німеччині, де й здобув добру пластову заправу. З приїздом до Едмонтону активний ввесь час у Пласті і трьома наворотами очолював Станичну Старшину як станичний: в 1955 р., від вересня 1960 р. до березня 1964 р. і тепер уже три роки, від 1970 починаючи. Як станичний в цій каденції здійснив плян і придбав новий Пластовий Дім зібравши половину фонду і пожертвувавши тисячу доларів з свого дружинного Оселю, що є ще вельми потрібною в Пласті. Пластуванням є теж всі троє дітей: Віра, Михайлик і Галя.

Від свого приїзду до Едмонтону П. Саварин є весь час активним членом у суспільно-громадському житті. Хіба вже 15 років є членом управи відділу КУК в Едмонтові: 5 років як секретар, кілька років заступником голови, 2 роки головою і як такий гостив двох колишніх прем'єрів Канади. Дж. Діфенбейкера і Л. Пірсона, останнього в 75-річчя поселення українців в Альберті в 1967 р. В Клюбі українських професіоналістів і підприємців активний від його основання як член співосновник і секретар організаційного комітету, пізніше секретар, заступник голови і голова в 1964 р. Він і завів Шевченківські мемориальні лекції в університеті Альберти і першим доповідачем виступив проф. Юрій Шевельов перед кількома роками. Два роки був заступником федерації клюбів на Канаду Зах. Саме клюб українських професіоналістів і підприємців висунув кандидатуру свого вельми активного члена до ради Керівної ради університету Альберти, бож саме адв. П. Саварин був головою комітету, що приготовив меморіял від КУК у справі двомовности і двокультурности, з'ясував його перед членами королівської комісії, як і теж м.р. членам уряду провінційного Альберти, що в половині липня проголосив нову культурну політику.

На Курсах українознавства ім. І. Франка викладав дев'ять років історію України і під час недуги управителя проф. Р. Березовського виконував обов'язки як управитель. Словом активний в різних національно-культурних організаціях, як провідний її член, як ось згадати б тільки: УНДім, БУК, УПНІ, в-ва «Гейтвей», що видало двома накладами підручник до навчання української мови в державних школах Альберти проф. д-ра Яр Славутича; о-чолює кредитовий комітет української кредитівки (раніше двох) вже довгими роками.

Вере теж вельми активну участь у політичному житті як член консервативної партії, в якій чотирикратно, по 2 роки кожним разом, був президентом федерального округу східнього Едмонтону, а якої виходив кількакратно кандидатом до федерального парламенту В. Скорейко (тричі), як теж допомагав іншим кандидатам під час виборів до провінційного парляменту, зокрема мія. В. Юркові, який і підтримав кандидатуру адв. П. Саварина до ради управителів.

Довгими роками належить до управи т-ва сприяння УНРаді, є членом управи братства дивізійників, де 2 роки був головою станиці братства в Едмонтоні. Словом і ділом допомагає ростові української спільноті виголошуючи доповіді, пише до часописів і журналів, зокрема „УВ", приймає участь у різних з'їздах, як ось КУК, Пласту тощо. Не менше активним є теж в житті парафії св. Йосафата, кої є теж правним дорадником, як і Владики Ніла.

На пошану пам'яті Шевченка

У рухликовій залі школи ім. св. Кларі відбувся концерт на пошану пам'яті Тараса Шевченка, силами дітей танцювального гуртка і рідної школи парафії Преєв. Євхаристії.

Концерт відкрив і ним проводив парох о. Я. Федуник. Слово про значення Шевченка для українського народу і всього людства сказала студентка університету й учителька рідної школи п-а Дарія Порохівник. На решту програми зложилися виступи 4-ох груп танцювального гуртка, декламації та спів дітей рідної школи, сольові виступи: фортепіянові, акордеонові, флейтові та сольоспіви.

Інструктором танців є п. Володимир Іщенко. Танцювальною групою опікується відділ ЛУКЖ, а рідною школою — відділ БУК.

На концерті було понад 200 людей, що відійшли додому з милими спомнами.

У Домі пенсіонерів

У неділю, 30 квітня, від год. 1.30 до год. 4.30 попол. в Домі українських пенсіонерів Преєвятої Євхаристії, при 65 вул. і 119 авеню стараннями відділу ЛУКЖ Преєв. Євхаристії буде чайне прийняття на честь Матері.

Головою відділу ЛУКЖ є п-і Е. Ожга, секретаркою — п-і Е. Гук.

БУК Преєв. Євхаристії вибирає управу

(ЯФ) Збори відділу Братства українців-католиків відбулися двома наворотами. Предсідниками були д-р М. Снігурович, а в другій частині п. Д. Клодій. Секретарем був п. Ю. Рочковський.

До управи на 1972 рік обрано таких осіб: Петро Головатий - голова, Іван Ковальчук — заступник, Юліян Рочковський — секретар і Михайло Ожга — скарбник; дорадчий комітет: М. Страшок, Дж. Клодій, В. Демчук, А. Кардинал, М. Кітура, Г. Порохівник, В. Бойчук і Г. Мидляк; соціяльний комітет: Дж. Клодій, М. Кулеба, Т. Раско, В. Демчук, А. Головатий, С. Костів, Ю. Варава, М. Пасковський і Дж. Семків; контрольна комісія: М. Кулеба, Г. Мидляк і Дж. Семків. Номінаційна комісія: духовний асистент о. Я. Федуник, М. Страшок. М. Кітура. В. Бойчук, С. Нагуляк і А. Кардинал.

Представник до відділу КУК — В. Демчук, представник до єпархіяльної управи БУК — П. Головатий.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 29 квітня:

від 9 до 12 полудня в новозбудованій залі парафії Успення, 15610 - 104 авеню: продаж уживаних речей („румідж сейл").

* * *

о год. 7-ій веч. східний гурткa кинголобів у п. М. Кейвав, 11142 - 97 вул.

* * *

Неділя, 30 квітня:

від 2 до 5 попол. в парафії св. Володимира, 12726 - 119 вул.: весняний чай заходом відділу ЛУКЖ; під час чаю виставка українського народнього мистецтва та дитячої літератури.

* * *

від 2 до 5 год. попол. у залі УНО (10629 - 98 вул.) весняний чай Організації українок Канади та виставка експонатів керамічної школи О. Манастирської і її доповідь про кераміку.

* * *

о год. 3.30 попол. в УНДомі: весняний чай і показ українських народних і сучасних одягів (дружинники Спілки української молоді).

* * *

П'ятниця, 5 травня:

о год. 8 веч. в залі УНДому щомісячні збори Українського Народнього Дому.

* * *

Субота, 6 травня:

в залі «Роял Глен о р а Клюб» весняний бал ОЖ ЛВУ (оркестра п. Чорновола).

* * *

Вівторок, 9 травня:

год. 8-а вечора в залі УНД-ому засідання Єпархіяльної управи БУКК.

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

БАТУРИН

Історична повість (29)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Хто піде зі мною на дуже небезпечне діло, може й на смерть?» — питався, прийшовши до першої сотні свого полку, котру найбільше любив. Зголосилися всі. «Треба мені двайцять людей, але готових на все. Хай виступають такі, що нема в них ні старгого батька, ні мами, ні коханої дівчини, нікого, хто плакав би за ним!»

Виступали, голосилися.

«Досить! Більше мені не треба. Решта — вомчіть. Нікому нічого не казати. Лиш Кенігзен хай заступить мене. Бувайте!»

* * *

Навшпиньках двайцять сердюків з Чечелем відійшло. Поділив їх на два десятки. Для першого десятка провідника назначив, сказав, де мають перелізти мур, як попід замкову стіну скрадатися тихо, поскидавши чоботи, — як тіні, дождавши, поки він з другого боку з другим десятком надійде. . . .

Чечель сам своїх попровадив. Відчинили вікно, перекинули драбину, почули, як шумів Сейм. За Сеймом здовж московського табору густі огні горіли, перекликалися варти, патрулі від одної до другої ходили.москалі боялися, щоб обложені не наскочили на них, перейшовши десь далеко Сейм. або щоб шведи не напали на них знечева, бо ніч була темна. Чечель і його сердюки зіскочили по драбині на вал, зсунулися по валі, крізь рів з водою кинули місюк, рачки перелізли по ним і зирнули вділ. Тихо було. Над Сеймом кількасот кроків від них гренадери будували міст.

«За мною!» — прошепотів Чечель, перший зіскакуючи на землю. Скакали босоніж між густі корчі вер болозу. Просувалися, як вужі. Тішилися, що вітер свистав, викручуючи корчами. Ніхто не запримітить їх, а запримітять, — так бу де запізно. В кождого в руці ніж. За поясом для всякого випадку пістоль і ручні бомби. На них що лиш в останній потребі черга. Тепер ні.

Чечель сунувся перший, десять тіней за ним. а десять перед ним, з другого боку нори.

При норі варта.

Чечель здеревів. Вартові з фузіями стоять і дивляться перед себе, в напрямі московського табору.

Вже нічого більше й не побачать.

Може й не знали, хто їх на другий світ післав. Кинути на мали коли — повалилися в дозах, як на полі снопи.

Чечель казав їх втягнути до середини, бо кожної хвилини могла прийти зміна варти.

В норі було темно. В глибині, кроків може з двайцять світилася ліхтарня. Кількох людей лежало на землі і лупало скалу.

Були так заняті своєю роботою і такий рух їшов від джаганів, що не чули, що діється за ними. Тимчасом Чечель половину своїх людей лишив біля входу. а з другою кинувся нелеред.

Нерівна боротьба не тривала довго. Котрийсь з козаків ухопив ліхтарню, боролися в темряві. Воріг не знав, хто напав на нього, заскочений і перестрашений боронився несвідомо, стихійно , як боронить чоловік свого життя.

Нікому поцадки не давали. Чорне підземелля скрило в собі, як у могилі. жадхливу тайну нерівного бою.

Тишина. «Давай ліхтарню!»

Подали. щоб побачити вислід своєї роботи. Страшний . . .

Та на міркування не було часу. Чечель казав заспати вхід до яскині.

Безпечні були, що ворог не дістанеться туди.

Вибуху вже не боялися, не страшний змий, коли вирване жало. Розглядаються: Двох москалів прикло до земл, — як трупи. Підняли їх — вставай!

Перестрашено дивляться на козаків і благають ласки. Чечелеві не хочеться мордувати безборонних, гидко. Відбирають їм оружжя і кажуть копати дальше.

Чечель знає, де батуринський замок, як свою власну хату, по пляам і по тайнам, які йому повірив гетьман. За той час, як готовиться до оборони, зазирнув у кожний куток, власними ногами зміряв кожний дерехід, кожний крок землі. Бачить москалі добре копали. Просто на потайник ішли. Хтось свідомий показав їм дорогу. Ще трохи й дібралисьб до потайника, котрий виходить якраз на подвіря. З нього є також тайний перехід до порохової вежі, до того останнього прибіжища оборонців. За той час, як Чечель розглядається, козаки й москалі копають. Ще сажень, а найбільше два і доберуться до залізних дверий. Тут пічеться замковий фундамент, бо те, що прорили москалі, то тільки прохід вали. «Копати!» Козаки мистці до такої роботи. Одні гребуть, другі землю й камінна позад себе сунуть до входу. Чимраз грубша стіна відділює їх від світа. чимраз близше до залізних дверей.

Праця йде скоро. Москалі копають, як у горячці. Раді, що не погибли, як їх товариші.

Ще кілька ударів джагана і дзвінкий луск розлягається від землею, — залізні двері. Скоро відгребуть, поки варти землі і пробують їх відчинити.

«Мотре Василівна!» — гукає Чечель. «Є ви там? відчиняйте!»

«Нема ключів», — відповідає Мотря.

«Кажіть виважити двері!» Виважили і на Чечеля повіяло свіжим воздухом.

* * *

«Ви ще й полонених привели?» — питає Мотря, побачивши москалів.

«До роботи здадуться», — відповідає Чечель. Каже їм завязати очі й відвести туди, де козаки й міщани пильно біля валів працюють. Він знає, що москалі підкопу не лишать. Якщо вони ще раз спробують висадити замок, так пекло вилетить самі. Якраз там, де застукав москалів, знайдуться, не під мурами замку, а під валом, закопує бочівку пороху і рівцем попід землею проводить льонт поза залізні двері. Решту підкопу каже завалити землею і перед залізними дверми ставити мур. «Скоро, скоро!»

І принаглювати не треба. Знають в чім діло.

Скінчена праця, відходять. В потайнику лишається варта. Вартові дістають приказ пильно наслухувати. Як почують глухі удари під землею, негайно запалити льонт.

Таким чином небезпека для Батурина на якийсь час відсунена.

Чечель скріплює вартн на тій частині замкових мурів. Каже, щоб пильно стежили, чи москалі не пішлють до підкопу нових людей. Бо й це можливе, хоч не дуже правдоподібне. А-бо догадаються, що сталося, або погадають собі, що земля обірвалася і засипала копачів. Так, чи инакше — не вдалася проба і на тім самім місці вдруге її робити не треба, тим більше, що наближається ранок.

Сіріє. . .

ГРЕЦЬ

Настав осінний, мрачний ранок. За якоюсь густою і мокрою занавісою готовилося щось невідоме, — як у театрі.

За Сеймом чути було придавлений гул і гамір. Тисячі людей суетилися. Іржали коні і скрипіли вози.

Деколи полями пролетів гук стрілу, відгомоном відбився від мурів замку і ніби прилип до них. Може московські вістові знаки давали, що нові скріплення надходять, а може офіцер карав на місці непослушного салдата. Ще — ще, і — тихо. Імла.

Деколи зноза тієї занавіси висувалися люди, піші й кінні. Наближаються до ріки. Напувають коней, сповіщають здовж берегів, підіздять до мостів.

Батуринці пильне стежили за кожним рухом воroга. Не лиш ті, що на вартах стояли, але й міщани. Як побачили щось замітного, давали Чечелеві знати.

Годі було провірити всі істи, бо «в страха великі очі». Люди бачили й те, чого не було. Верболозові корчі брали за відділи ворожі, котрі окружують город, шум ріки за тупіт надходячого війська.

Діякон невтомно ходив по місті і де тільки появлялася його висока стать збіралися люди, особливо жінки й діти. Потішав їх то словами зі святого письма, то жартами.

«Що чувати?» — питався його.

«Питаєте рибу, що чувати в ополі», — відповідав. «Хібаж я полковник? Я звичайний діякон. Буде, що Бог дасть. Чого турбуватися?»

Залунали стріли. Народ збентежився. Втікали і діякона тягнули за собою.

«Лишіть. Без Божої волі волос мені з голови не впаде, а як Бог схоче, то мене куля і в церкві знайде».

Сердюки на замок бігли. Народ до них. «Де стріляли? Хто почав? Наші, чи ворог?»

Москаль під охороною ночі переправився через Сейм і здалеку обходив Батурин. Наші завважили це і почали пальбу. Якогось московського майора вбили.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ЛЮРДСЬКІ ЧУДА

В Люрді сталося багато чуд. Одні хворі виздоровіли після купелі в воді з джерела, що його вказала колись маленькій Бернадеті „Гарна Пані" — Божа Мати, а інші в часі процесій з Найсвятішими Тайнами, яка відбувається кожного дня в год. 4.11 пополудні. Всіх хворих приводять доглядачі у візках, чи приносять на ношах й уставляють рядом по обох боках дороги, що веде до печери появ Божої Матері.

В год. 4.11 виходить процесія, яку провадить звичайно єпископ, що Найсвятішими Тайнами благословить зокрема кожного хворого. В часі того благословення одужало дуже багато хворих. Кільк хворих вздискало в Люрд здоров'я, важко сказати. Всіх зголошених чудесних уздоровлень подають понад 12,000. Одначе міжнародне лікарське бюро, що перевіряє всі чудесні уздоровлення, а до якого належать лікарі з цілого світу, навіть безбожники, визнало лише 1,200 уздоровлень такими, що їх не можна виясняти ніяким природним способом. А Церква, яка теж перевіряє всі чудесні уздоровлення, визнала справді чудесними всього понад 50 уздоровлень, що їх не можна пояснити ніяк природно.

Міжнародне лікарське бюро та церковна комісія ставлять дуже гострі вимоги, щоб якесь уздоровлення признати за чудесне. Між тими вимогами є м.ін. що хворий мусів бути невилічимо хворий, або уздоровлення вимагало довгого лікування, а він поздоровів нагло. Якщо приміром хвора мала сухоти легенів з ранами („кавернами") й нагло видзоровіть, то ясно, що тут сталося чудо. Бо деколи здоровіють люде й з такими ранами на легенях, але то триває роками.

Подібні випадки були в Люрді з наглим виздоровленням на хворобу пістряка (рака) ітд. Про чудесні уздоровлення в Люрд написано кілька книжок з докладним описом хвороб та цілого видзоровлення, подаючи при тому й лікарські свідоцтва оглядин хворих перед і після чуда. Описувати одно чи друге чудо забрало би надто багато місця.

Та, окрім уздоровлень різних захворінь, в Люрді відбуваються й чуда нашестю, які є справжніми чудами для тих, що їм це сталося, але вони не підхоплять під категорію чуда, що їх прослідкують лікарі тюрдського бюра чи церковна влада. Про ті чуда й мало хто говорить, бо то особлива ласка для тих людей, що того чуда зазнали.

Про один такий випадок згадує американець А. Оуслер в своїй книжечці про Люрд „Щаслива печера". В одному французькому селі жив один слюсар механік, який був загально знаний як скрайний безвірок. Як він довідався, що до Люрд іде з Парижа поїзд із хворими, він прибрав для себе „білий квиток" і всупився між хворих прочан. Як поїзд приїхав до Люрд, слюсар прилучився до довгого ряду хворих, що посувалися в напрямі печери. Перед печерою підійшов до нього один доглядач й попросив його, щоб він не в процесії церковну хоругов. Слюсар підсміхнувся ехидно, взяв хоругов і хотів з нею показувати різні штуки, щоб розсмішити учасників процесії. Але, як обернувся й побачив за собою довгий ряд хворих так калік, а поміж ними священиків та прочан, що побожно молилися, в ньому настулила переміна й він закликав крізь сльози: „я не несу хоругви, я несу хрест!" В тій хвилині в ньому наступила переміна й він став віруючим та розказував усім про дивну переміну в його житті. Від того часу слюсар з малого французького села є частим учасником у Люрд. Бере участь в процесії хворих та калік та співає повними грудьми гими Люрду: „Аве, аве, аве, Марія!"

Таких навернень у Люрді було багато, але про них мало пишуть, бо вони не підпадають під стисле поняття чуда.

Успіх торонтських відбиванкарів у Едмонтоні

Вдних 17 та 18 березня ц.р. відбувся в Едмонтоні щорічний відбиванковий турнір за першенство Канади в жіночій та чоловічій групах. У турнірі взяло участь 20 жіночих та 20 чоловічих найсильніших команд із цілої Канади.

У чоловічій групі взяла участь наша команда „Український відбиванковий клюб Торонто" (бувша команда Пласту). Всі команди були поділені на три групи. До групи „А" та „Б" попало по шість сильних команд, а останніх вісім слабших команд попало в групу „В". Наша команда попала в групу „Б". По переграні групових змагань, перше, друге, третє місця із груп „А" й „Б" та перше й друге із групи „В" увійдуть до фінальних розіграків за першенство Канади.

У п'ятницю та суботу рано всі три проходили серед великого напруження, бо кожна команда старалась дістатися до фінальних гор. Однак тільки вісім найсильніших команд закваліфікувалось до фінальних розіграків, між ними наша команда.

Фінальні розіграки почались у суботу попол. о 1-ший год. Першим противником на цей день була сильна команда „Весмен" із Вінніпегу. Змагання із цією командою були одні з кращих пічає цілого турніру. Наша команда своєю грою зверхула на себе увагу багатьох фахівців та дала нашим змагунам спро могу показати своє здавна вміння. Ми виграли чвертьфінали у двох грах 15:13 та 15:4, і тим самим закваліфікувались до пів-фіналів. Тут ми стрінулись із дуже сильною командою „Відбиванковий клюб Ванкувер", що в своїому складі мала трьох змагунів із канадської збірної команди. У змаганнях з цією командою нерви наших молодих змаганів не видержали й ми програли у двох грах 15:9 та 15:5 та залишились на четвертому місці на Канаді.

Перше місце здобула команда Монреалю „Пелес т р е", вигравши проти „В.К. Ванкувер" у двох грах 15:8 та 15:9. Друге місце припало „В. К. Ванкувер", а третє команді із Гамільтону.

Четверте місце для нашої команди, то дуже великий успіх. Із восьми команд, що брали участь у фінальних розіграках, наша команда була віково наймолодша, з найменшою практикою в так великих та важних турнірах. Наші змагуни ще не мають виробленої нервової стійкості, тому дуже скоро моральність заломлюються при найменшій невдачі.

По закінченні канадських першенств, наші змагуни, побачивши свої недоліки, винесли рішення провести більш інтенсивної праці та більш зусиль про тягом слідуючого сезону, щоб на відбиванкових канадських першенствах на 1973 рік, які відбудуться в Оттаві, дійти до фіналів, а тим самим до кульмінаційного пункту у відбиванні, до змагань за титул першуна Канади.

То перший раз, що відбиванкова команда в чисто українському складі зайняла так високе місце в канадській відбиванці, із чого українська громада повинна бути горда.

Нам приходиться боротися із неприхильним ставленням до нас не тільки не-української публики, але також команд, суддів та помічників. Свою грою, поведінкою та поставою наша команда здобуває собі що раз більше популярности на терені цілої Канади. Тому нашим завданням є допомогти морально та фінансово нашим молодим змагунам, щоб вони могли осягнути свою намічену ціль — першенство Канади.

Рівночасно цією дорогою звертаємось до любителів і в спорту, громадян доброї волі, підприємств та організацій допомогти фінансово своїми пожертвами, щоб забезпечити можливість існування нашої команди на слідуючі сезони та допомогти сплатити довг за виїзд до Едмонтону, де із загальної суми $2,300 залишилось ще до сплачення $700.

Всі пожертви будуть пропорційно проголошені в пресі, а жертводавцям будуть видані посвідки для прибуткового податку. Адреса для пожертв є така: Українізіян Воллейболл Клаб Торонто, в скороченні — U.Y.C. Toronto. 33 Garden Ave., Toronto 3, Ont.

Всі пожертви менші чи більші будуть прийняті із великою вдячністю.

Я. Кривоніс

Фонд на пам'ятник та стипендії для дітей

С. П. ІВАНА ШЕВЧУКА В ЕДМОНТОНІ

Дня 18 липня 1971 р. в околиці Едмонтону в трагічному випадку загинув сл. п. Іван Шевчук, громадський та політичний діяч — в'язень німецьких конц-таборів, незломний борець за волю свойого народу. Залишив в смутку свою дорогу дружину Олю та шестеро діточок. Друзі, знайомі, ближчи та дальша родина замість квітів на могилу — зложили свої жертви на пам'ятник і стипендійний фонд для дітей покійного.

Листа жертводавців:

Родина з Чікаго, Бофало, Дітройту, Клівленду — ЗДА, та Торонта й Гамільтону — Канада:

По 100.00 дол. — Д. Завадівський, Г. Макогін, В. Дусанівський; по 50.00 дол. — М. Завадівський, В. Райца, В. Чорній, А. Чорній; по 25.00 дол. — А. Костів; по 20.00 дол. — А. Кіналь, Л. Костів, Л. Голованій, В. Дяденчук; по 10.00 дол. — О. Купер.

Торонто:

По 100.00 дол. — В. Карлаш; по 20.00 дол. — д-р О. Кушнір.

Саскатун:

$100.00 — В. Шарко.

Британська Колюмбія: Ванкувер.

Збірка М. Чуйко: $77.00. $50.00 Ванкувер — друзі. І. Ковальчук (Сурри). $30.00 В. Любай. $25.00 Український Визвольний Фронт. С. Петеліцький. О. Рой. $20.00 А. Камінська. $10.00 С. Солтис. М. Чуйко, Род. Якимишин.

Летербридж:

$10.00 А. Романюк.

Калгарі: Зібрали: А. Садівник, І. Кріль. $20.00 М. Бойко, І. Думка, В. Диминюк, О. Комариницький, Д. Коваль, І. Кріль, І. Могила, П. Сюзник.

$10.00 О. Вітик, М. Гошуляк, І. Голова, І. Головецький, П. Гой, І. Данильчук, П. Мисюга, О. Пущак, І. Пудлик, В. Папірчук, Сестри Служебниці, О. Сівка, Т. Тютюк, М. Тесь, В. Федьків ,о. В. Мартинюк.

$5.00: М. Андрійшин, П. Андрусишин, І. Андрущак, О. Бедрило, П. Бартман, М. Березюк, О. Вачинський, І. Вітик, Е. Вишинський, В. Баранківський, І. Воробець, М. Гладишевський, С. Гарасимишин, О. Гошуляк, О. Глусь, С. Гайда, С. Данило, М. Диникс, М. Демчишин, О. Івасишин, М. Ковальський, О. Кащишин, С. Липський, о. Б. Лозинський, С. Левицький, А. Лемб, О. Мороз, О. Мостовий, М. Модний, Т. Мельник, Д. Михайлюк, Б. Назарко, П. Онисків, В. Осінський, В. Олійник, В. Різник, М. Фаріон, М. Тинайчий, А. Цегельник, П. Цибульський, Д. Золотуха.

$3.00: Д. Жирин, А. Зуляк, Е. Посад.

$2.00: М. Залізняк, Я. Казюк, П. Костен, І. Овад, І. Павлюк, Н. Робак, П. Свідзінський, В. Слободян, В. Семенець, Я. Фірманюк.

$1.00: В. Лазарів, І. Имиць, Г. Пандик, І. Себеля, Д. Решетило.

Особисті пожертви з Калгарі:

Орг. Українського Визвольного Фронту $20.00 д-р І. Чеховський $20.00, $10.00 д-р Л. Малицький, Кишка, М. Садівник, $5.00; Коломийчуки. Нагірні.

Едмонтон — родина, односельчани:

$125.00 — Я. Федорів; $50.00 — Гр. Папуга, В. Бригідер, І. Мазурик; по 20.00 дол. — В. Костів; по 10.00 дол. — В. Мадай, І. Папуга, С. Папуга.

Едмонтон друзі і знайомі:

$50.00 — о. Ю. Ковальський ,М. О. Синстун, Д. Мурника; $40.00 — О. Вернер.

Збірка Шеріт-Горден — $23.00.

$20.00 — П. Готге, І. Пшоняк, П. Підкрінський, д-р В. Якимець, В. Вагнюк, І. Болехівський, А. Цинцар, адв. П. Саварин, В. Пайк, О. Цинцар, Я. Татчин, Х. Татчин, С. Бордуи, О. Татчин, Л. Татух, Д. Радіо, М. Шрам, Б. Філка.

$10.00 — П. Дацький, Укр. Народний Дім, д-р Я. Онуферко, Д. Осетко, І. Садівник, Т. Слабий, Т. Брус, В. Стебельський, інж. В. Кунда, І. Чікс, Р. Горбай, Р. Шибилюк, рев. Половезі, І. Урбан, М. Микитів, М. Виваль, Хохла, І. Васаголер, М. Мартюк, В. Духий, М. Шрам, П. Кузик, Л. Татчин, О. Котовський, Д. Пуцило, Д. Ільків, С. Гордон, Я. Бригідер, Л. Соробей, М. Гаврилечко, С. Лукіянець, В. Татчин.

Демонстрація зі свяченим

Група молодих українських матерів у Ню Йорку принесли до будинку совєтського дипломатичного представництва в Ню Йорку 35 кошиків зі свяченим і просили переслати ці кошики арештованим українським інтелектуалістам у СССР. Американська поліція, яка стереже будинку совєтської місії, дозволила занести кошики до будинку місії. Вікликаний совєтський урядник місії вимагав від поліції, щоб вона ці кошики негайно забрала. Але поліція, якій сказано, що харчі свячені, відмовилася забирати кошики. Після кількагодинних переговорів між представником місії та поліцією, кошики складено у велику пачку, яку відтак поліція завезла до церкви св. Юрія в Ню Йорку.

Подібні клопоти совєтська місія мала зі жидами, які перед жидівським святом Пасхи доставили до місії кілька тонн жидівського пасхального печива «мацот». Представники місії також відмовилися прийняти те печиво; воно почало псуватися й поліція його відтак спалила.

О

З психіятричної клініки в Казані совєтська поліція звільнила російську поетку Н. Горбаневську, яку арештовано в 1968 р. й заслано до лікарні за протест окупації Чехословаччини в 1968 р.

Богослуження: квітень-травень

ГРЕНД ПРЕРІ

7 травня — Гренд Прері год. 9 рано; Рейкрафт год. 3.30 попол.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8778

30. — Лешур год. 10 рано Парастаси год. 1.30
7 травня — Стар год. 10 рано. Парастаси год. 1.30
11. Вознес. Господнє — Скаро год. 9 рано Всен.; год. 10.30 Св. Б.
18. Вознесення — Лешур год. 9 рано Всен., год. 10.30 Св. Б.

о. І. Гуркo
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

30. — Смокі Лейк 10.30
7 травня — Едсорна 9; Радвей 11, гроби
14. — Пайнсвейв 10, гроби
18. Радвей 10 гроби
21. — Смокі Лейк 10 гроби
28. — Восетна 10 гроби

о. Д. і мкі
P.O Box 68, Glendon
Ph. 638-3741

30. — Бонівілл год. 10 рано до 11 — велик. сповідь у Гленлові
7 травня — Ст. Пауль, год. 8.30 рано; Гленлон год. 10.30 рано. Спільне свячене; опіся Парастаси на гробах
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано; спільне свячене; опіся Парастаси на гробах
18. — Малкй, год. 10 рано; Парастаси на гробах
21. — Бонівілл (храм), год. 10 рано; спільний обід: опіся Парастаси на гробах — Бінґам
28. — Ст. Пауль, год. 10 рано; о год. 3-ій попол. — Парастаси на гробах

о. М. Гурвль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

30. — Рочфорт Бріджі год. 10.30 св. Літургія і помінки на цвинтарі
7. — Вайлдвуд год. 10.30, по відправі Парастаси
14. — Черчіл год. 10.30; по відправі Парастаси
21. — Карвел (храм. празн.) год. 9.30 Літія. По відправі Парастаси
28. — Едсон (храм. празник) — Зісл. Св. Духа) год. 10 Літія, по відправі Парастаси

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

30. Ст. Майкел Ст. Б. год. 10. Парастаси год. 1.30 попол.
7 травня — Делф год. 10 р. Св. Б. і год. попол. парастаси
11. Вознесення — Ст. Майкел год. 9.30 Всен.; Сл. Божа год. 10.30
14. — Восток св. Михайла год. 10 Сл. Б., год. 1 попол. парастаси
18. Вознесення — Делф
21. Сош. Св. Духа — Лемонт
28. Сош. Св. Духа — Восток св. Михайла (храм)
29. Пресв. Трійці — Делф (храм)

о. Ол. Захарієвич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

30. — Голден год. 10.30 співана сл. Літургія, спільне свячене, Парастаси
7 травня — Голден год. 8.30; Лейквуд год. 10.30
11. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 празник
14. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
18. Вознесіння ГНІХ (ст. ст.) — Голден-фарми год. 10.30
21. — Голден (храм) год. 10.30
28. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30

о. Б. Каричеч
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

30. — Просперіті 10
7 травня — Фосінтон 10
14. — Атабаска 10; Фрейне 1 і гроби
18. — Атабаска 10
21. — Ріймонд Парк 10
28. — Атабаска 10
29. Пресв. Трійці — Просперіті (храм)

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

30. — Ту Гилс год. 10
23 — 30-го св. Місія під проводом о. М. Маркова ЧСВВ. Духовні науки щодня год. 9.15 вранці і 7.30 ввеч.
7 травня — Ту Гилс, год. 9; Новий Кийв, год. 10.30 (празник; Парастаси)
11. — Ту Гилс, год. 7 веч.
14. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (Парастаси)
18. — Плейн Лейк, год. 10.30
21. — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси)
28. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (празник)

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3896

30. — Мирнам 10.00
7 травня — Файделлі 10.30 — празник — Парастаси
11. — Мирнам 10.00
14. — Мирнам 10.00; Парастаси на Красній Горі 2 попол.
21. — Мирнам 10.30; Морквемб . 9.00
22. — Мирнам 10.00
28. — Дінобмінстер 10.30 — празник

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

30. — Гей Лейкс 10.00, помінки на гробах

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

30. — Редвотер год. 10.30
7 травня — (панахидин г. 2) — Редвотер г. 10.00
11. — Редвотер г. 9.00
14. (храм. празник). Федора — Редвотер г. 9.00 і Федора 10.30 (і панахида)
21. — Редвотер г. 9.00 і Вог г. 10.30 (і панахида)
28. — Редвотер г. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 332, Vilna
Ph. 636-3543

30. — Вилно, від год. 2 попол. Парастаси, о год. 5.00 попол. Вечірня.
7 травня — Норт Батлефорд 10.30
14. — Вінгків (спільний обід); Редісон год. 2 попол.
21. — Медовлейк
28. Зелені свята — Норт Батлефорд
29. Понеділок Зелених свят — Вичкін
Відправи на цвинтарях: 14 травня о 4.30 год. на цвинтарі коло Брейдн; 28 травня год. 2.30 на новому місцевому цвинтарі в Норт Батлефорді; 29 травня по Службі Божій на усіх цвинтарях у Вичкові

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

30. — Вакав 10; Сокаль 11.30 рано
7 травня — Вакав 9.30; Сент. Дже. 11.00, гроби і Молебень до М.Б.
14. — Вакав 9.00; Боршів 11.00, гроби
21. — Вакав 9.00; Пругом 11.00, храмовий празник і гроби
28. Зел. Свята — Вакав 10.00 і 4.00 попол. гроби
29. Пресв. Трійці — Сокаль 10.00 храм. празник і гроби
4 червня — Вакав 10.00, храм. празник
11. — Пругом 9.00; Вакав 11.00
18. — Вакав 9.00; Боршів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

30. — Гамблот 9.00; Ленігев 11.00
7 травня — Гамблот 9.00; Брунсвісто 11.00
11. Вознесіння ГНІХ — Возвернін 10.30
14. — Гамблот 9.00; Бруно 11.00
18. Вознесіння ГНІХ — Гамблот 7.30 вечора
21. — Ленігев 9.00; Гамблот 11.00
28. Зелені Свята — Гамблот 9.00; Бруно 11.00 храм
29. Пресв. Трійці — Гамблот 8.00; Бруно 10.30 і Парастас на цвинтарі
Молебні до Матері Божої: Гамблот четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 веч.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

30. — Вікторія 10 рано
7 травня — Вікторія 10 р.
14. — Шемайнус 10 р.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

30 квітня, неділя Розслабленого. Симеона

7 травня, неділя Самар'янки, Савв

14 травня, неділя Сліпорожденого, Єремії

18 травня, четвер Вознесення ГНІХ

21 травня, неділя Св. Отців, Івана Богослова

Григорієнський календар:

30 квітня, неділя Самарянки. З Якова.

7 травня, неділя Сліпорожденого, Акакія

11 травня, четвер Вознесення ГНІХ

14 травня, неділя Св. Отців, Ісидора

21 травня, неділя Сошествіє Святого Духа

Успіхи Пласту

Пластова станиця ім. Івана Богуна в Ню Йорку, що належить до Пласту Українських Самостійників, відбула 8 квітня ц.р. свій 25-річний ювілей. Ювілейний вечір відбувся в Українському Народному Домі в Ню Йорку. Вечір був дуже добре відвіданий. Було багато гостей, між ними представники інших пластових станиць, а також представники Пласту Українських Самостійників з Канади.

Вечір відкрив голова Пласту Українських Самостійників в Ню Йорку, Ярослав Ґеник-Березовський. Він привітав усіх присутніх, а також подав історію станиці ім. Івана Богуна. Після цього виступили з привітами представники інших пластових станиць, а також представники Пласту Українських Самостійників з Канади.

Вечір був дуже добре відвіданий. Було багато гостей, між ними представники інших пластових станиць, а також представники Пласту Українських Самостійників з Канади.

Табір у Єпархіяльній оселі

Виховно-відпочинковий табір у Єпархіяльній оселі Вобман над озером Вобман біля Едмонтону відбудеться в перших двох тижнях місяця липня 1972 р. разом для хлопців і дівчат від 7 до 14 років життя.

Дальші й точніші інформації будуть подані в чергових числах «Українських вістей».

Прочане перед печерою появ Божої Матері в Люрд. В печері статуя Божої Матері та престіл, де служать Службу Божу.

$5.00 — М. Васараб, І. Логін, О. Лесів, І. Процьків, Р. Татчин, д-р Манастирський, М. Шмігельський, І. Лагола, д-р М. Варенища, В. Перекчук, О. Зварич, І. Бумбак, І. Гурба, Р. Литвинець, М. Бавацький, Ю. Бокало, Я. Апонюк, Р. Вайтсман, П. Якущак, І. Павликовська, І. Хаба; д-р Б. Рудик, П. Іваників, І. Серафин, О. Небожук, М. Рибак, П. Гонтарик, М. Татчин, В. Луців, М. Соханівський, К. Тхлянчук, І. Богач, д-р В. Качур, М. Гвоздецький, С. Боччо, .А Галко, В. Демчук, В. Качмар, Б. Мазепа, М. Самиця, Г. Турко. І. Зик, П. Лиховид. І. Різень, О. Витицька, І. Ільків, М. Кіндзерський, В. Думанський, П. Кулій, П. Мулик, Я. Цвіхлєвич, І. Кухаришин, С. Каралюк, І. Лучканич, Чучмяк проф. С. Яременко, С. Патак, Н. Арар, І. Дедів, М. Кусь, С. Костів, М. Стахів, І. Бурманюк, інж. Ю. Чорнодолян, О. Вогонос, Д. Скольний, д-р М. Сигурович. О. Дедів, О. Топоїо, Л. Пастушенко, М. Лишак, М. Порохівник, мгр. М. Хомяк, О. Качмар, В. Іваништин, М. Кузьо, О. Мерцалло; по $1.00 — П. Логін.

$4.00 — П. Камушька, Т. Йопик.

$3.00 — О. Гнатюк, Т. Войтів, М. Шевчук, П. Макаришин, інж. М. Бойко, С. Войтів, д-р Я. Онуферко, І. Шпиманський, С. Ламарш, Е. Черванк.

$2.00 — С. Сумка, С. Романюк, І. Горудко, В. Юник, Д. Кругляк, Г. Романків, М. Гнїт, М. Хохля, В. Амброзе, Р. Соколовський, П. Янкович, П. Прокопів, Гнїт, І. Вавринчук, О. Мазурок, М. Стифанюк, О. Прийма, М. Філка, М. Кучер, П. Примтон, М. Шалай.

$1.00 — І. Голуб, П. Сеник, С. Мацур, А. Дворницька, Я. Гонда, П. Федишин, М. Якімечко, М. Горбовій, Д. Феодорів, інж. Б. Горбай, А. Осадчук, М. Дитиняк, В. Кисіль, І. Романків, А. Пинцак, Г. Григорі, С. Мурський, В. Белей, С. Пухир, п. Атом.

Комітет, який був поскликаний до цієї справи, складає усім Вельмишановним Жертводавцям щиро-сердечну подяку, а особливо тим усім, які нежалічучи часу ні труду, доложили всіх зусиль, щоб допомогти у цьому благородному ділі — занімаючись збіркою.

Комітет дуже перепрошує усіх тих, що їх імена не були вміщені на цьому списку через те, що були нечитк.

За комітет:
Григорій Папуга, Тетяна Федорів, Володимир Мадай, Василь Багнюк, Орест Цицар.

О

З психіятричної клініки в Казані совєтська поліція звільнила російську поетку Н. Горбаневську, яку арештовано в 1968 р. й заслано до лікарні за протест окупації Чехословаччини в 1968 р.

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

8709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
302 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
8829 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-4318
Res.: 479-4443

ДЕНТИСТИ

Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8543

Д-р Г. Стефанин
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гаєвая), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі — Приписую окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачевън кожної сериди.
Тел.: 543-3464

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121
Ext. 328

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.
МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY & CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ONE HOUR "MARTINIZING"
THE BEST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

+ Американська агенція і для міжпланетних польотів заповіла, що міжпланетні судна, які будуть довозити людей до міжпланетних станцій, що будуть кружляти постійно в міжпланетних просторах, вилітатимуть з теперішньої бази Кеп Кеннеді та летунської і бази Вадденберг у Каліфорнії.

+ Югославський уряд закупив у Канади 110 електричних локомотив Дізеля за суму 34,500,000. За локомотиви заплатили дві фінансові компанії, а Югославія буде сплачувати позичку Банкам.

ЗДА ЗМЕНШУЮТЬ СВОЮ АРМІЮ

Літом цього року ЗДА будуть мати під зброєю всього 861,000 вояків, на половину менше, як мали перед чотирма роками. Тепер американці мають 2.4 мільйони вояків у службі.

СССР має під зброєю 3.4 мільйони вояків, тепер найбільше поміж усіми державами світу, а комуністичний Китай 2.5 мільйонів.

Ливан має клопіт з терористами

В Ливані, що межує з Ізраїлем, живе понад 5.000 палестинських терористів, які влаштовують постійні напади на Ізраїль. Минулого тижня ізраїльські літаки та танки протягом чотирьох днів воювали з терористами на території Ливану, вбиваючи понад 100 терористів. Ізраїльський уряд загрозив, що, якщо Ливан не подбає, щоб терористи не чинили нападів на Ізраїль, то його вояки знову переведуть напад на Ливан.

Після ізраїльської відплатної атаки уряд Ливану вислав своїх вояків із танками, які оточували табори терористів й не дозволяють їм нападати на території Ізраїля.

В СССР ПОСИЛЮЮТЬ БЕЗБОЖНИЦЬКУ ПРОПАГАНДУ

Совєтські газети та радіо посилили протирелігійну пропаганду, звертаючи зокрема увагу на молодих віруючих в Україні. В своїй пропаганді совєтські агітатори голосять, що релігія не є „невинною помилкою", а „небезпечним реакційним поглядом на життя".

Радіостанція в Луцьку на Волині в довгій програмі накинулася на луцьку молодь за те, що між ними є багато віруючих й закликала атеїстичних пропагаторів повести між молоддю посилену безбожницьку кампанію.

Совєтські клопоти з Мадярщиною

(закінчення з стор. 1.)

ського прем'єра Кадара протягом трьох місяців кликали до Москви три рази, після чого Кадар говорив відкрито про свої „труднощі з Москвою". А в газетах совєтських сателітних країн пишеться багато про мадярський „буржуазний націоналізм".

Здається, що Мадярщина хоче піти слідом за Югославією та Румунією й виломатися з-під твердої совєтської опіки, до чого СССР, очевидно, не хоче допустити.

В'язні будуть жити в приватних домах

Федеральний уряд опрацьовує плян, на основі якого в'язні не будуть відбувати кари у в'язницях, а будуть жити в приватних домах пенсіонерів. То буде можливим тоді, якщо вони знайдуть працю в якомусь підприємстві. Таким чином уряд заощадить видатки на вдержання в'язнів у тюрмі, яке коштує річно 10,000 дол. від одного в'язня, а пенсіонери будуть мати додаткове джерело прибутку. До того канадські в'язні-додаткове джерело прибутку, ці вже-переповнені й треба би будувати нові, що коштує теж великі суми грошей. Право жити в домах пенсіонерів матимуть ті в'язні, яких провини та поведення в тюрмі на те заслуговуватимуть.

Подорожіють подорожі до Европи

Наслідком змін вартости валют різних країн, в тому в ЗДА, Німеччині, Ізраілі, ітд. подорожіють кошти подорожі до різних европейських країн. Різниця буде на 10-20% в порівнянні до минулорічних коштів. Поїздка до Франції з Канади буде на 14% дорожча, до Еспанії та Португалії на 10%, а до Німеччини 20%.

Знайшли великий діямант

Шукачі діямантів викопали в Південній Африці великий діямант, величини 969 каратів, (близько пів фунта ваги) вартости 11.7 мільйонів долярів. Він є два й пів цаля довгий та пів цаля широкий.

Досі найбільший у світі діямант був знайдений в 1905 р. теж в Південній Африці. Його величина була 3,106 каратів. Другий щодо величини діямант знайдено 1893 р. в Південній Африці. його величина була 995.2 каратів.

+ 79-річний еспанський диктатор Ф. Франко заповів, що він буде боротися зі зростаючою ворожнечою еспанського клиру проти нього. Еспанські єпископи та священики часто критикують політику Франка.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для досліду винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїдь безболісно. Вона усуває сверб і жрижість до минут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли устає біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Dyne) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Dyne можна мати за масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван і Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-8598

SAFEWAY
from SAFEWAY
...to be sure
Much of the success of a meal depends upon the quality of the meat and vegetables being used. That's why we never relax our vigilance in bringing the best to our customers. That's why so many women choose Safeway . . . to be sure. They find, too, that our money-saving prices give further reason to choose Safeway!
SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED